

**POSOUZENÍ VLIVU NARHOVANÉ STAVBY A VYUŽITÍ
ÚZEMÍ NA KRAJINNÝ RÁZ
ve smyslu § 12 zák. č. 114/1992 Sb.**

FVE Klenová 2,5 MW

(k.ú. Klenová, okres Klatovy, Plzeňský kraj)

Zpracoval:

GEKON, spol. s r.o., Plzeň

číslo úkolu: 23 111

2023

Posouzení vlivu navrhované stavby a využití území na krajinný ráz:

dle požadavků uvedených v ustanovení § 12 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, v platném znění

Předmět hodnocení:

FVE Klenová 2,5 MW

Zadavatel:

**Zdeněk Javorský
J+J Linea energo s.r.o
Zelinářská 297/7
301 00 Plzeň.**

Zpracoval:

Ing. Jan Bureš
*autorizovaná osoba k provádění hodnocení dle § 67 zákona č.
114/1992 Sb. Čj: MZP/2021/610/3558 ze dne 20.9.2021.,*

*Osvědčení - Ochrana krajinného rázu dle §12 zák. č. 114/1992 Sb. -
Identifikace a klasifikace znaků krajinného rázu a užití výsledků
případového a preventivního hodnocení v rozhodovacích a plánovacích
procesech, (No-2022-02) ze dne 28.4.2022, ČVÚT Praha*

Spoluřešitelé:

Pavel Vanka

GEKON, s.r.o:

RNDr. Lubomír Aron, jednatel

V Plzni dne 31.07. 2023

Ing. Jan Bureš

Obsah:		
1.	Úvod	5
1.1.	Použitá metodika	5
1.2.	Právní požadavky	6
1.3.	Použitá terminologie	7
1.4.	Popis hodnoceného záměru	9
2.	Vymezení oblasti krajinného rázu	17
2.1.	Vymezení dotčeného krajinného prostoru	18
2.2.	Identifikace znaků a hodnot krajinného rázu v DOKP	21
3.	Přírodní charakteristika a hodnoty zájmového území	22
3.1.	Geomorfologická charakteristika	22
3.2.	Voda v území	22
3.3.	Biota	23
3.4.	Zvláštní ochrana přírody – ZCHÚ	26
3.5.	Obecná ochrana přírody	27
4.	Kulturně historická charakteristika a hodnoty zájmového území	30
4.1.	Estetická hodnoty, prostorové vztahy, harmonie v území	37
5.	Klasifikace znaků a hodnot krajinného rázu v DOKP a vyhodnocení vlivů	40
6.	Závěr	48
7.	Seznam použité literatury	49

Seznam obrázků v textu:		
Obr. č. 1	Situace plánovaného záměru	10
Obr. č. 2	Umístění stavby v 3D pohledu leteckého snímku	11
Obr. č. 3	Mapa širších vztahů	12
Obr. č. 4	Rámcové krajinné typy způsobu využití území	17
Obr. č. 5	Analýza viditelnosti	18
Obr.č. 6	Dotčený krajinný prostor	19
Obr. č. 7	Krajinné osy	20
Obr. č. 8	Mapa biotopů	26
Obr. č. 9	Mapa ÚSES	27
Obr. č. 10	Müllerovo mapování	33
Obr. č. 11	I. Vojenské mapování	34
Obr. č. 12	II. Vojenské mapování	34
Obr. č. 13	III. Vojenské mapování (1 : 75 000)	35
Obr. č. 14	Současný stav	35
Obr. č. 15	Výstup z geoportálu NPÚ	36

Seznam zkratek v textu:	
KR	krajinný ráz
ObKR	oblast krajinného rázu
ÚSES	územní systém ekologické stability
AOPK	agentura ochrany přírody a krajiny
CHKO	chráněná krajinná oblast
DoKP	dotčený krajinný prostor
PUPFL	pozemky určené k plnění funkcí lesa
VKP	významný krajinný prvek
ZCHÚ	zvláště chráněné území
FVE	fotovoltaická elektrárna

1. ÚVOD

Předkládané hodnocení vlivu FVE na části pozemku 530/44 v k.ú. Klenová na krajinný ráz v smyslu §12 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny je zpracováno na základě objednávky společnosti J+J Linea energo s.r.o.

Cílem této práce je vyhodnocení míry vlivu navrhované stavby a využití území z hlediska zásahu do krajinného rázu, tj. aktuální (kauzální) hodnocení.

Ochrana krajinného rázu musí být zaměřena

- k ochraně rysů a hodnot jednotlivých charakteristik (přírodní, kulturní a historická), které dle § 12 zákona spoluvytvářejí KR
- k ochraně přírodních a estetických hodnot, které jsou dle § 12 zákona chráněny před snížením
- k zachování VKP, ZCHÚ, kulturních dominant, harmonického měřítka a vztahů v krajině dle odst.(1) § 12 zákona.

1.1

Pro zpracování aktuálního hodnocení je využit metodický postup „Posouzení vlivu navrhované stavby, činnosti nebo změny využití území na krajinný ráz, tzv. metoda prostorové a charakterové diferenciacie území“ autorů I. Vorla, R. Bukáčka, P. Matějky, M. Culka a P. Skleničky. Tato metodika zavádí postupy, které využívají metody používané v architektonické a krajinářské kompozici, využívá standardizovaných kroků hodnocení a objektivizovaných, všeobecně přijímaných soudů. Metoda posouzení vlivu navrhovaného záměru na krajinný ráz vychází z principu ochrany takových charakteristik, znaků a hodnot krajinného rázu, které jsou výraznými atributy přírodní a estetické kvality krajiny, a z eliminace vlivů tuto kvalitu snižujících. Další princip metody spočívá v rozložení celkového problému hodnocení na dílčí, samostatně řešitelné kroky. Snahou je tedy subjektivitu hodnocení rozčlenit na řadu drobných rozhodnutí a eventuální nepřesnosti a odchylky, vyplývající z více či méně subjektivních pohledů, takto eliminovat. Rozložení problému se standardně provádí:

- prostorovou a charakterovou diferenciací – rozložením na charakterově homogenní části krajiny – oblasti krajinného rázu (označované též jako základní krajinné celky, charakteristické krajinné celky atd.) a místa krajinného rázu (označované též jako dotčené krajinné prostory, dílčí krajinné prostory atd.),
- identifikací znaků a hodnot přírodní, kulturní a historické charakteristiky krajinného rázu v oblastech a místech krajinného rázu,
- posouzení míry vlivu navrhovaného záměru na identifikované znaky a hodnoty.

Výstupem posouzení je pak závěr, ve kterém se konstatuje míra zásahů navrhovaného záměru do:

- přírodní, kulturní nebo historické charakteristiky
- přírodních a estetických hodnot
- významných krajinných prvků (VKP)
- zvláště chráněných území (ZCHÚ)
- kulturních dominant
- harmonického měřítka a vztahů.

Konfliktnost zásahů je dána intenzitou zásahů do jednotlivých znaků krajinného rázu, významem, projevem a cenností těchto znaků.

Pro účely posouzení byly dále využity tematické mapy různého měřítka, terénní šetření, odborná literatura a pořízená fotodokumentace a vizualizace.

Prostorová a charakterová diferenciacie – vymezení zřetelně odlišných charakterově homogenních částí krajiny se provádí u oblastí krajinného rázu s ohledem na terénní morfologii, charakter vegetačního krytu, charakter osídlení a dalších stop kultivace krajiny a využívá se geomorfologického a biogeografického členění a členění na biochory. Při vymezení míst krajinného rázu se již bere v úvahu i prostorové vymezení (ohraničení) krajinného prostoru či lokality.

Identifikace znaků a hodnot znamená nalezení takových znaků a hodnot jednotlivých charakteristik, které výrazně spoluurčují ráz krajiny v daném prostoru (dotčeném vlivem navrhovaného záměru). Jsou proto identifikovány specifické rysy morfologie terénu, charakteru vodotečí a vodních ploch, aktuálního stavu vegetačního krytu s ohledem na potenciální vegetaci, přírodní hodnoty, památkové hodnoty krajiny a osídlení, kulturní hodnoty a estetické hodnoty. Znaků jednotlivých charakteristik mohou mít pozitivní, negativní nebo neutrální (indiferentní) charakter (může se jednat též o prvky rušivé) a mohou mít různý význam – určující, zásadní, významné, jedinečné a samozřejmě buďto pozitivní, negativní nebo indiferentní.

Posouzení míry vlivu navrhovaného záměru na identifikované znaky a hodnoty se provádí ve čtyřstupňové škále: žádný vliv, slabý vliv, středně silný vliv, silný vliv.

Dále je hodnocení členěno na:

- Popis navrhované stavby nebo navrhovaného využití území
- Vymezení a obecná charakteristika oblasti krajinného rázu
- Vymezení dotčeného krajinného prostoru
- Identifikace znaků a hodnot krajinného rázu a klasifikace jejich významu
- Vyhodnocení míry vlivu záměru na krajinný ráz

1.2. PRÁVNÍ POŽADAVKY

Ochrana krajinného rázu je explicitně definována v §12, zákona č. 114/1992 Sb. v platném znění:

- (1) *Krajinný ráz, kterým je zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti, je chráněn před činností snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. Zásahy do krajinného rázu, zejména umístování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonické měřítko a vztahy v krajině.*
- (2) *K umístování a povolování staveb, jakož i jiným činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz, je nezbytný souhlas orgánu ochrany přírody. Podrobnosti ochrany krajinného rázu může stanovit ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.*
- (3) *K ochraně krajinného rázu s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami, který není zvláště chráněn podle části třetí tohoto zákona, může orgán ochrany přírody zřídit obecně závazným právním předpisem přírodní park a stanovit omezení takového využití území, které by znamenalo zničení, poškození nebo rušení stavu tohoto území.*
- (4) *Krajinný ráz se neposuzuje v zastavěném území a v zastavitelných plochách, pro které je územním plánem nebo regulačním plánem stanoveno plošné a prostorové uspořádání a podmínky ochrany krajinného rázu dohodnuté s orgánem ochrany přírody.*

Kromě výše uvedené základní normy v oblasti ochrany přírody a krajiny se problematika ochrany krajinného rázu odráží v následujících právních předpisech:

- zákon č. 183/2006 Sb. (283/2021) o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)
- zákon č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči (památkový zákon)
- zákon č. 100/2001 Sb. posuzování vlivů na životní prostředí
- zákon č. 139/2002 Sb. o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech

Pro území, v němž se nachází hodnocený záměr, je zpracována a schválena územně plánovací dokumentace:

k.ú. Klenová

Územní plán Obce Klenová vypracoval Ing.Arch. Jaroslava Lexová – Architektonické studio, Klatovská tř.č.16, 301 00 Plzeň (04/2015).

1.3. POUŽITÁ TERMINOLOGIE

- **Krajina** je část zemského povrchu s charakteristickým reliéfem, tvořená souborem funkčně propojených ekosystémů a civilizačními prvky (§3 zákona).
- **Krajinný ráz** je dán přírodní, kulturní a historickou charakteristikou určitého místa nebo oblasti (§12 zákona), resp. vnímatelnými znaky a hodnotami těchto charakteristik.
- **Oblast krajinného rázu** je krajinný celek s podobnou přírodní, kulturní a historickou charakteristikou, který se výrazně liší od jiného celku ve všech charakteristikách či v některé z nich a který zahrnuje více míst krajinného rázu (AOPK). Je vymezena hranicí, kterou může být vizuální horizont, přírodní nebo umělé prvky nebo jiné rozhraní měnicích se charakteristik.
- **Místo krajinného rázu** část krajiny homogenní z hlediska přírodních, kulturních a historických charakteristik a výskytu estetických a přírodních hodnot, které odlišují místo krajinného rázu od jiných míst krajinného rázu. Může se jednat o vizuálně vymezený krajinný prostor (konkávní nebo konvexní) nebo o území vnímatelné díky své výrazné charakterové odlišnosti.
- **Charakteristika krajinného rázu** - je dána druhem a uspořádáním krajinných složek, prvků a jevů nebo jejich souborů, které se podílejí na vzniku rázu krajiny. Jedná se o charakteristiky přírodní, kulturní a historické, které vnímáme jako soubor typických znaků.
- **Estetická hodnota** krajiny je projevem přírodních a kulturních hodnot, harmonického měřítka a vztahů v krajině. Předpokladem vzniku estetické hodnoty jsou subjektivní vlastnosti

pozorovatele, objektivní okolnosti pozorování a objektivní vlastnosti krajiny (skladba a formy prostorů, konfigurace prvků, struktura složek).

- **Přírodní hodnota** je dána kvalitativními parametry zastoupených ekosystémů, vysokou četností jednotlivých typů ekosystémů, členitou morfologií krajiny, harmonickým charakterem interakcí mezi ekosystémy, výraznými přírodními dominantami krajiny.
- **Významný krajinný prvek** dle ustanovení §3, odst. 1, písm.b) zákona
- **Zvláště chráněné území** dle ustanovení §3, odst. 1, písm. f) zákona
- **Kulturní dominanta krajiny** je krajinný prvek či složka v krajině nebo dochované stopy kultivace krajiny, jejichž význam je nesporný z historického hlediska, architektury či jiného oboru lidské činnosti a které ve svém projevu převládajícím způsobem ovlivňují souhrn charakteristik daného místa či oblasti.
- **Harmonické měřítko krajiny** vyjadřuje takové členění krajiny, které odpovídá harmonickému vztahu činností člověka a přírodního prostředí. Z hlediska fyzických vlastností krajiny se jedná o soulad měřítka celku a měřítka a jednotlivých prvků.
- **Harmonické vztahy v krajině** vyjadřují soulad činností člověka a přírodního prostředí (absence rušivých jevů), trvalou udržitelnost užívání krajiny, harmonický soulad jednotlivých prvků krajinné scény.
- **Kulturní charakteristika krajinného rázu** je dána způsobem využívání přírodních zdrojů člověkem a stopami, které v krajině zanechal (AOPK).
- **Historická charakteristika krajinného rázu** je specifickou součástí kulturní charakteristiky a spočívá v souvislostech kulturních a přírodních charakteristik oblasti či místa. Historická charakteristika je klíčová pro pochopení logických vztahů mezi přírodními vlastnostmi krajiny, jejím využíváním a vzhledem k jejich trvalé (dlouhodobé) udržitelnosti. Může nést stopy významných historických událostí.
- **Přírodní charakteristika krajinného rázu** zahrnuje vlastnosti krajiny určené jak trvalými přírodními podmínkami, kterými jsou především geologické, geomorfologické, klimatické a biogeografické poměry, tak aktuálním staveb ekosystémů (AOPK).
- **Činnost snižující estetickou a přírodní hodnotu krajinného rázu oblasti či místa** je taková činnost, která natolik naruší specifické znaky a hodnoty oblasti či místa, že změní význam a obsah jednotlivých charakteristik.
- **Krajinná scéna** – při pozorování z různých míst krajiny vnímáme tzv. krajinnou scénu; krajinnou scénu vnímáme staticky (např. jako pohled z významného bodu krajiny) nebo dynamicky (jako sled pohledů z různých míst trasy průchodu krajinou); krajinná scéna je nositelem estetických hodnot, tkvících v prostorovém uspořádání, v neopakovatelnosti a jedinečnosti panoramat, v harmonickém měřítku a v harmonických vztazích krajiny.
- **Krajinná scénérie** – dílčí prostory a partie krajiny vytvářejí v *krajinné scéně* odlišné a

specifické krajinné scenerie.

- **Krajinná složka** je relativně homogenní ekologická jednotka, je souhrnem prvků uvnitř krajiny, má jednotný projev a vyznačuje se stejnou funkcí; velikostí relevantní krajinnému měřítku (Forman et Gordon 1993, upraveno).
- **Krajinný prvek** je skladebnou jednotkou krajinné složky. Je buď přírodní, nebo umělý, pohledově spojitý z většiny pozorovacích stanovišť, nebo o území typické díky své výrazné charakterové odlišnosti.
- **Znak krajinného rázu** – jednotlivá část krajiny, podílející se na utváření krajinného rázu. Tyto části společně utvářejí přírodní, kulturní a historickou charakteristiku krajinného rázu.

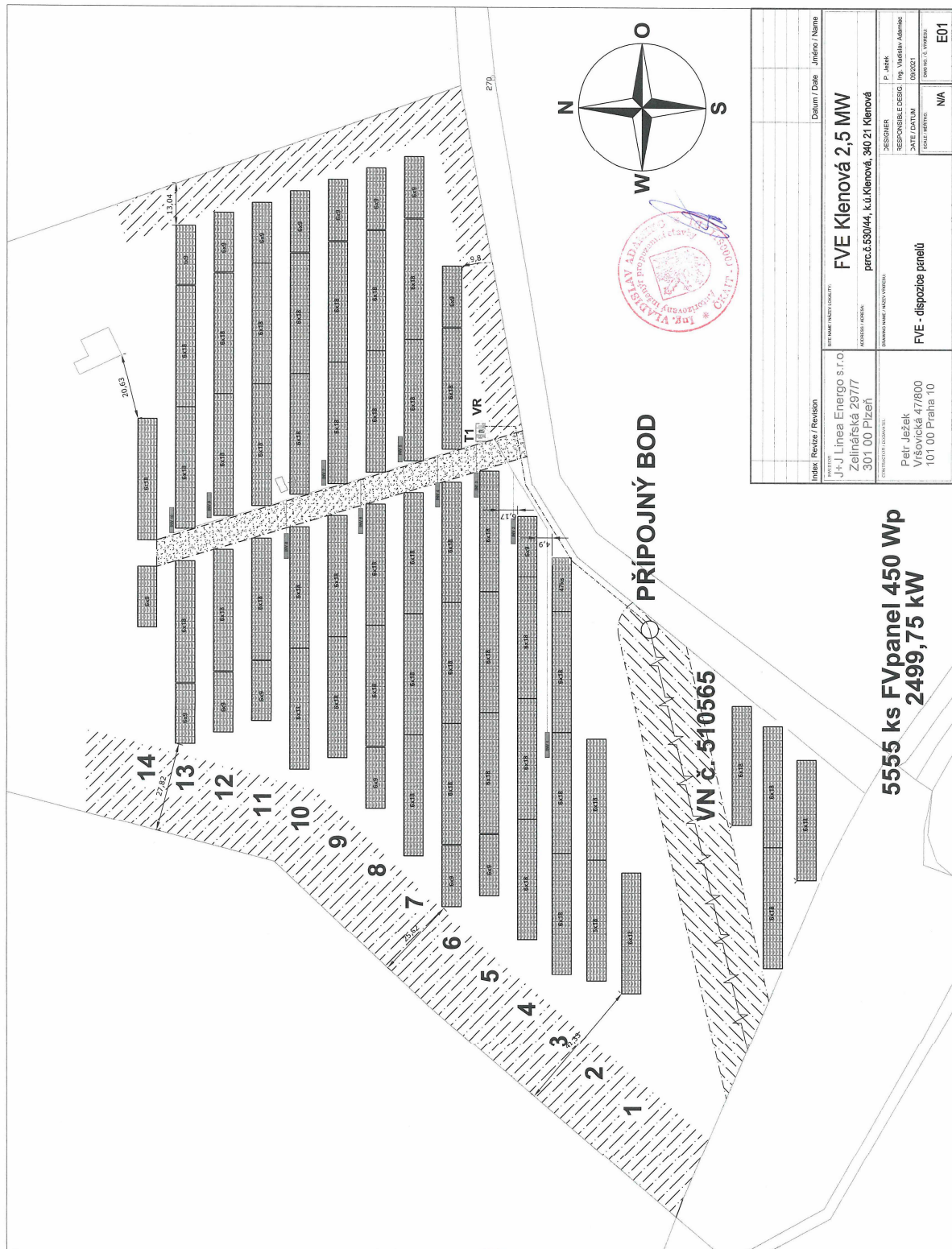
Vliv navrhovaného záměru na krajinný ráz je vždy omezen na určité území, kde se projevují bezprostřední fyzické vlivy záměru na danou lokalitu nebo kde se projevují vlivy vizuální, sluchové nebo čichové. Takové území označujeme jako **dotčený krajinný prostor (DoKP)**.

1.4. POPIS HODNOCENÉHO ZÁMĚRU

Umístění záměru

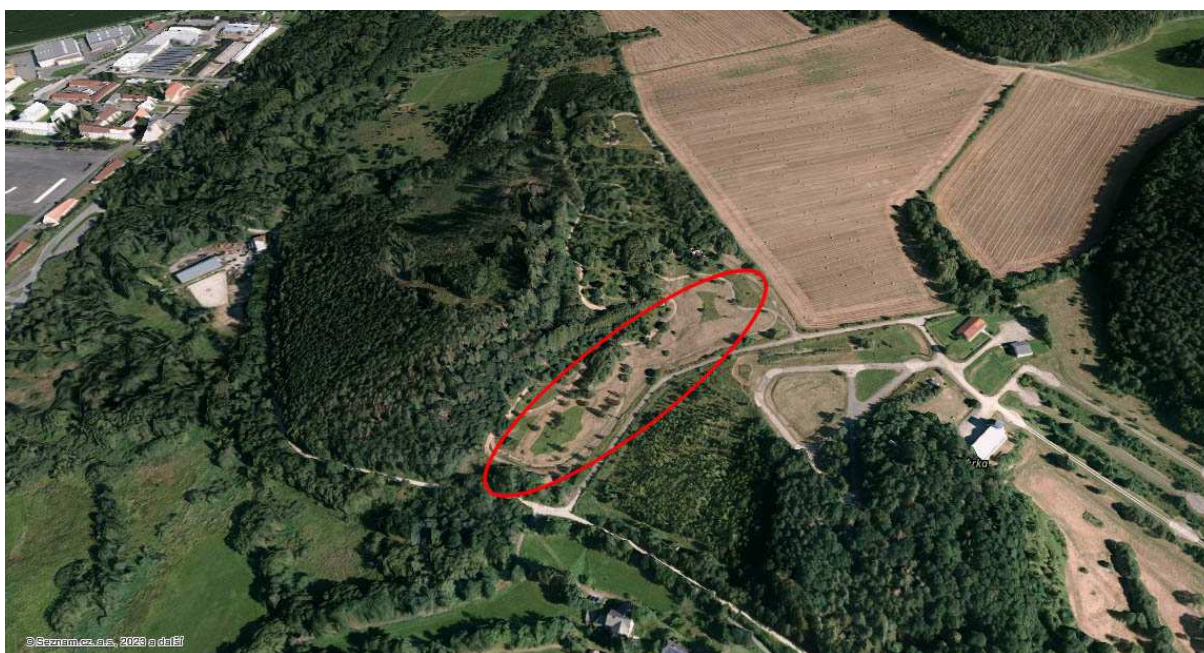
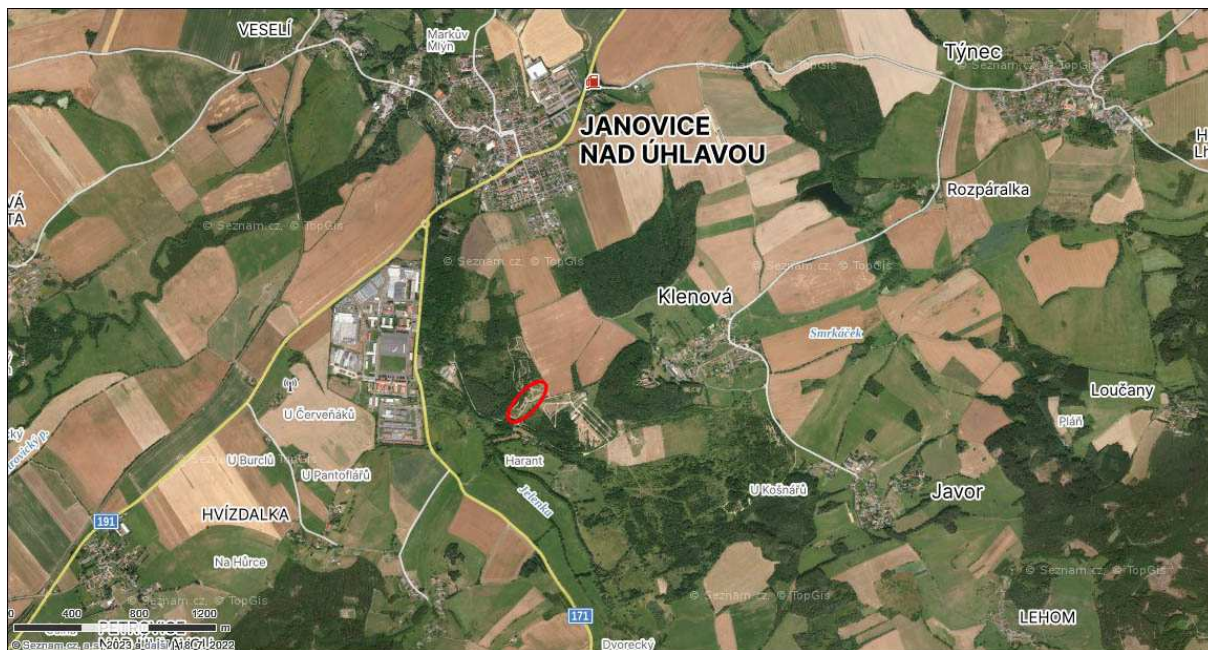
Kraj:	Plzeňský kraj (CZ 032)
Okres:	Klatovy (CZ0322
Obec:	Klenová [541851]
Katastrální území:	Klenová [772291]

Obr. č.1 - Situace plánovaného záměru

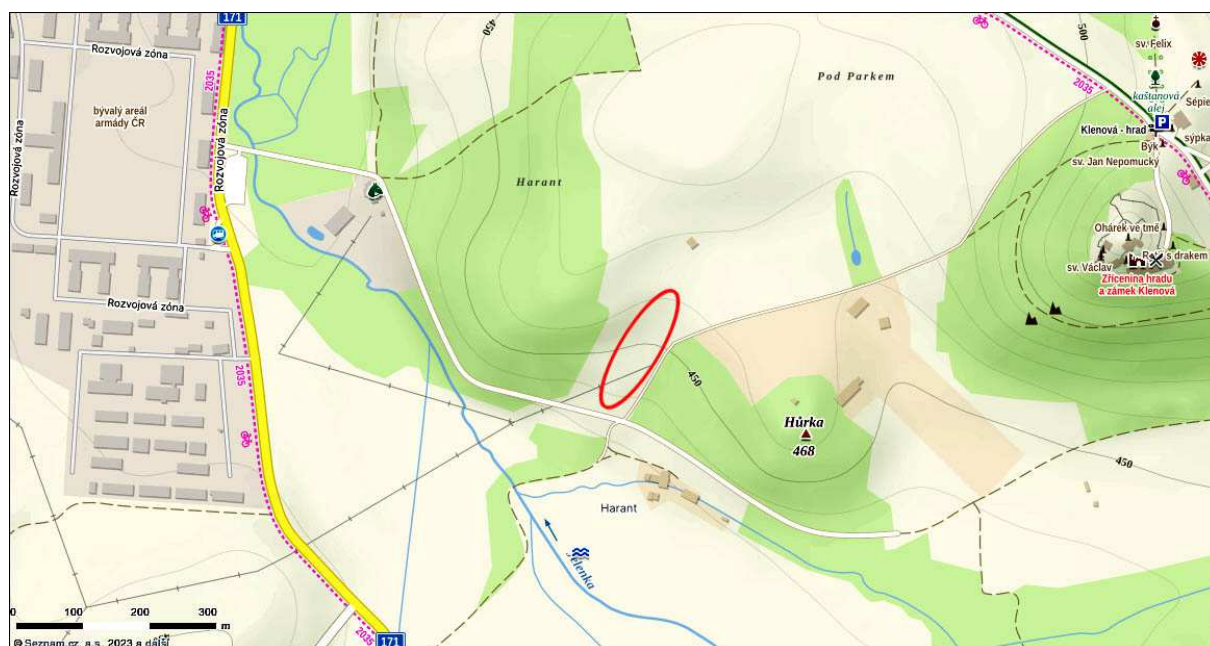

Indice / Revize / Revision	Datum / Date	Jméno / Name
PROJEKTANT J+J Linea Energo s.r.o. Zelimářská 297/7 301 00 Pízeň	RESPONSIBLE DESIGNER FVE Klenová 2,5 MW parc.č.630/44, k.ú.Klenová, 340 21 Klenová	P. Ješek
PROJEKTOVÝ PRŮBĚH Petr Ješek Vršovická 47/800 101 00 Praha 10	DESIGNER FVE - dispozice panelů	Ing. Vladislav Adamčík
		ODVOZOVÁ ČÍSLO N/A
		ODVOZOVÁ ČÍSLO E01

Obr. č.2 - Umístění stavby v 3D pohledu leteckého snímku

Obr. č.3 - Mapa širších vztahů

Charakter záměru

Předmětem výstavby je fotovoltaická elektrárna (FVE) o přibližném výkonu 2,5 MW.

Údaje o stavbě

- název stavby, " FOTOVOLTAICK Á ELEKTRÁRNA 2499,75 k W p ", dále také jen " FVE".
- místo stavby (adresa, čísla popisná, katastrální území) pozemek parc.č.530/44, k.ú.Klenová, dále také jen "pozemek"
- předmět dokumentace

Umístění a instalace zařízení "Fotovoltaické elektrárny 2499,75 kWp na pozemku. Zařízení bude sloužit pro výrobu elektrické energie z obnovitelného zdroje slunečního záření.

Údaje o zpracovateli dokumentace

a) jméno, příjmení, obchodní firma, IČ, bylo-li přiděleno, místo podnikání (fyzická osoba podnikající) nebo obchodní firma nebo název, IČ, bylo-li přiděleno, adresa sídla (právní osoba), jméno a příjmení hlavního projektanta včetně čísla, pod kterým je zapsán v evidenci autorizovaných osob vedené Českou komorou architektů nebo Českou komorou autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, s vyznačeným oborem, popřípadě specializací jeho autorizace,

b) jména a příjmení projektantů jednotlivých částí dokumentace včetně čísla, pod kterým jsou zapsáni v evidenci autorizovaných osob vedené Českou komorou architektů nebo Českou komorou autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, s vyznačeným oborem, popřípadě specializací jejich autorizace.

Petr Ježek, Vršovická 47/800, 101 00 Praha 10 Odpovědný projektant Ing. Vladislav Adamiec

Údaje o území

a) rozsah řešeného území,
stavbou je dotčen pouze pozemek parc. č. 530/44, k.ú. Klenová

b) údaje o ochraně území podle jiných právních předpisů (památková rezervace, památková zóna, zvláště chráněné území, záplavové území apod.),
Dotčené pozemky nejsou součástí území s ochranou podle jiných právních předpisů.

c) údaje o odtokových poměrech,
Zařízením FVE nebudou narušeny stávající odtokové poměry řešeného území. Pozemek je s jižním a jihozápadním sklonem. Nezpevněné přírodní plochy pozemku jsou řešeny vsakem do podloží. Navržené zařízení FVE, solární panely budou instalovány na konstrukcích na pozemku.

Není známa žádná skutečnost týkající se ochrany pozemků dotčených zařízení FVE, dle jiných právních předpisů.

e) údaje o dodržení technických požadavků na stavby a obecných technických požadavků zabezpečujících bezbariérové užívání staveb,

Zařízení je řešeno v souladu se zákonem č. 183/2006 Sb. (stavební zákon) ve znění pozdějších předpisů, dále s Vyhláškou MMR č. 268/2009 č. Sb. o technických požadavcích na stavby ve znění pozdějších předpisů a rovněž v souladu s příslušnými ČSN, které se týkají navrhované stavby.

f) údaje o splnění požadavků dotčených orgánů a požadavků vyplývajících z jiných právních předpisů,

Zařízení vyžaduje stanoviska a vyjádření dotčených orgánů, včetně technických podmínek vlastníků a správců sítí. Zařízení podléhá požadavkům vyplývajících z jiných právních předpisů.

g) seznam výjimek a úlevových řešení,

V době zpracování projektové dokumentace nebyly známy žádné výjimky a úlevová řešení pro navržené zařízení.

h) navrhované kapacity stavby (zastavěná plocha, obestavěný prostor, užitná plocha, počet funkčních jednotek a jejich velikosti, počet uživatelů / pracovníků apod.),

Účel stavby: přeměna obnovitelné energie slunečního záření na el. energii. Počet FV panelů: 5555 ks
Zastavěná plocha: 0,0 m² Užitná plocha: 0,0 m² Plochy na terénu: 0,0 m²

i) základní bilance stavby (potřeby a spotřeby médií a hmot, hospodaření s dešťovou vodou, celkové produkované množství a druhy odpadů a emisí apod.),

j)

Potřeba vody Roční potřeba vody 0,0 m³/rok

Splaškové vody Roční bilance splaškových vod 0,0 m³/rok

Dešťové odpadní vody Roční množství srážkových vod id 0,0 m³/rok

El. energie na hladině VN	Příkon instalovaný	2499,75 kW
Zemní plyn	Roční spotřeba	0,0 m ³ /rok
Potřeba tepla a energie	Ztráta objektu Q,	0,0 kW
Spotřeba tepla E,		
Spotřeba paliva B,	0,0 GJ/rok	
0,0 m ³ /rok		
Odpad	Komunální	0,0 Kg/rok

k) základní předpoklady výstavby (časové údaje o realizaci stavby, členění na etapy),
Doba montáže instalace zařízení na požadavcích a možnostech investora, bude provedena jako jednorázová akce rozdělena do dílčích fází podle objektů.

Navržené zařízení FVE předpokládá běžný postup montáže: provedení přípojky VN a VN technologické části provedení NN technologické části

osazení nosné konstrukce pro FV panely, montáž zatížení a osazení FV panelů na konstrukci,

instalace měničů a rozvaděčů

propojení FV solárních panelů, měničů a rozvaděčů.

Členění stavby na objekty a technická a technologická zařízení

Zařízení FVE tvoří jeden funkční celek. Součástí zařízení jsou technická a technologická zařízení.

Celkové urbanistické a architektonické řešení

a) urbanismus - územní regulace, kompozice prostorového řešení,

Zařízení FVE se skládá cca z 5555 ks solárních panelů, které jsou umístěny na typizovaných konstrukcích, které jsou kotveny do země prostřednictvím zemních vrutů. Instalováno je celkem cca 17 řad fotovoltaických panelů na dílčí části pozemku. V jižní části pozemku je instalována trafostanice, předávací stanice, rozvodny VN a NN, všechny tyto technologie jsou umístěny v betonovém kiosku.

b) architektonické řešení - kompozice tvarového řešení, materiálové a barevné řešení.

Solární panely jsou ukotveny na typových konstrukcích pro fotovoltaické panely. Jedná se o monokrystalické panely o nominálním výkonu 450 kW.

Dispoziční a provozní řešení, technologie výroby

FVE se skládá z dílčích solárních subsystémů, které jsou vždy zapojeny do jednoho měniče (střídače). Instalovány jsou decentrální (stringové) měniče o nominálním výkonu 250 kW, celkem 10ks. Tyto měniče jsou instalovány na zadní straně nosných konstrukcí fotovoltaických panelů.

Objekt	Par.č.	Instalovaný DC výkon FVE (kW)	Počet panelů	Sklon panelů
SO1	530/4 4	2499,75	5555	25°
Celkem		2499,75	5555	

Použity jsou monokrystalické solární panely o nominálním výkonu 450 Wp a ukotveny jsou na typizovaných konstrukcích pro pozemní instalace. Orientace panelů je jižní se sklonem 25°. Konstrukce jsou kotveny prostřednictvím zemních vrutů dle montážního manuálu a statických požadavků výrobce. Solární panely jsou osazeny minimálně ve výšce 0,5 m na zemi tak, aby nedocházelo k zastínění porostem a byla možná údržba. Horní hrana panelů je umístěna nad terénem v dostatečných rozstupech, aby nedocházelo k zásadnímu zastínění panelů ani v zimních měsících. Vzhledem k různým jižním sklonům pozemku jsou navrženy dva různé rozstupy řad 1-4 a řad 5-14.

b) výčet technických a technologických zařízení

Jednotlivá technická zařízení jsou zakreslena a blíže popsána v dílčí části projektové dokumentace schématech zapojení

Požárně bezpečnostní řešení

Zařízení FVE má dopad na stávající požárně bezpečnostní řešení objektu, v rámci stavebního řízení je nutné zpracovat dokumentaci PO pro jednotlivé instalace.

Zařízení má dopad zejména na:

- a) rozdělení objektu stavby a objektů do požárních úseků,
- b) výpočet požárního rizika a stanovení stupně požární bezpečnosti,
- c) zhodnocení navržených stavebních konstrukcí a stavebních výrobků včetně požadavků na zvýšení požární odolnosti stavebních konstrukcí,
- e) zhodnocení odstupových vzdáleností a požárně nebezpečného prostoru,
- f) zajištění potřebného množství požární vody, popřípadě jiného hasiva, včetně rozmístění vnitřních a venkovních odběrných míst
- h) zhodnocení technických a technologických zařízení stavby (rozvodná potrubí, vzduchotechnická zařízení),
- i) posouzení požadavků na zabezpečení stavby požárně bezpečnostními zařízeními,
- j) rozsah a způsob rozmístění výstražných a bezpečnostních značek a tabulek.

Zásady hospodaření s energiemi

Vzhledem k charakteru místa instalace nemá zařízení dopad na zásady hospodaření s energiemi. Veškerá vyrobená energie bude dodávána do distribuční sítě.

Hygienické požadavky na stavby, požadavky na pracovní a komunální prostředí Zařízení nemá dopad na hygienické požadavky, pracovní a komunální prostředí.

Zásady ochrany stavby před negativními účinky vnějšího prostředí Zařízení nepotřebuje ochranu před negativními účinky vnějšího prostředí.

Připojení na technickou infrastrukturu

- a) napojovací místa technické infrastruktury

Napojení na distribuční síť ČEZ distribuce bude realizováno na hladině VN. Místo připojení je podpěrný bod č.11 nadzemního vedení VN č. 510565.

Je uzavřena Smlouva o uzavření budoucí smlouvy o připojení výroby k distribuční soustavě číslo 21_SOBSO01_4121770173. V rámci podmínek připojení bude zřízena předávací stanice a dispečerské řízení.

Dopravní řešení

Zařízení nemá dopad na dopravní řešení v území

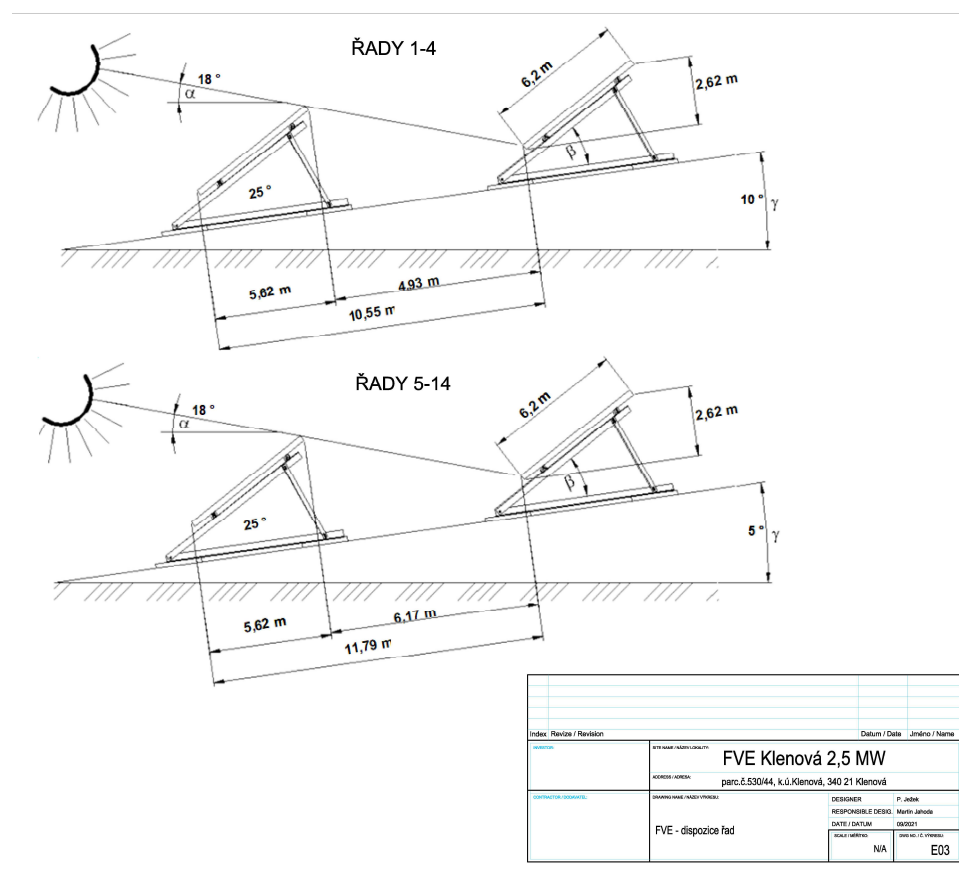
Ochrana obyvatelstva

Zařízení nemá dopad na ochranu obyvatelstva.

Zásady organizace výstavby

Dodávka, včetně montáže bude realizována specializovanou společností s příslušnými certifikáty a odbornými zkuškami, proškolenými zaměstnanci.

Provedení elektroinstalace dle platných předpisů, prováděcích vyhlášek a technických norem ČSN-EN.

2. VYMEZENÍ OBLASTI KRAJINNÉHO RÁZU

Klatovská kotlina je lemována pruhem pahorkatin, jež postupně přecházejí ve vrchoviny (Jezvinecká, Neznašovská, Kamýcká, Chudenická), příp. v horní části povodí v hornatiny (Železnorudská, Velhartická). Pro georeliéf oblasti je důležitá přítomnost bočních kotlin. Strážovskou kotlinou protéká v S-J směru Jelenka (pramení v n. v. 1115 m, do Úhlavy ústí zprava v n. v. 408 m), severněji umístěnou Poleňskou kotlinou Poleňka (pramení v n. v. 580 m, do Úhlavy ústí zleva v n. v. 385 m). Z významnějších vodotečí zaslouží zmínit také Chodská Úhlava (pramení v n. v. 1020 m, do Úhlavy ústí na okraji Janovického úvalu zleva v n. v. 427 m). Spojnice s okolními regiony představují údolí Andělce (k povodí Radbuzy na Domažlicko, pramení v n. v. 630 m, do Úhlavy ústí zleva v n. v. 442 m) a Drnového potoka (pramení u rozvodí s přítokem Otavy, Ostružné, v n. v. 641 m, do Úhlavy ústí zprava v n. v. 387 m), níže po proudu ještě Točnický potok.

Zájmové území plynule navazuje na oblast krajinného rázu (ObKR) Neznašovské vrchoviny. ObKR představuje krajinný celek s podobnou přírodní, kulturní a historickou charakteristikou odrážející se v souboru jejích typických znaků, který se výrazně liší od jiného celku ve všech charakteristikách či v některé z nich a který zahrnuje více míst krajinného rázu; je tedy vymezena hranicí, kterou mohou být přírodní nebo umělé prvky nebo jiné rozhraní měnících se charakteristik.

Dle *Typologie české krajiny* (Löw et al., 2006) se jedná o typ - 3M2 - vrcholně středověká, lesozemědělská krajina členitých pahorkatin a vrchovin Hercynika

Obr.č.4 - Rámcové krajinné typy způsobu využití území

2.1.VYMEZENÍ DOTČENĚHO KRAJINNÉHO PROSTORU

Vliv navrhovaného záměru na krajinný ráz je vždy omezen na určité území, kde se projevují bezprostřední fyzické vlivy záměru na danou lokalitu, nebo kde se projevují vlivy vizuální, sluchové, čichové. Takové území označujeme jako dotčený krajinný prostor (DoKP).

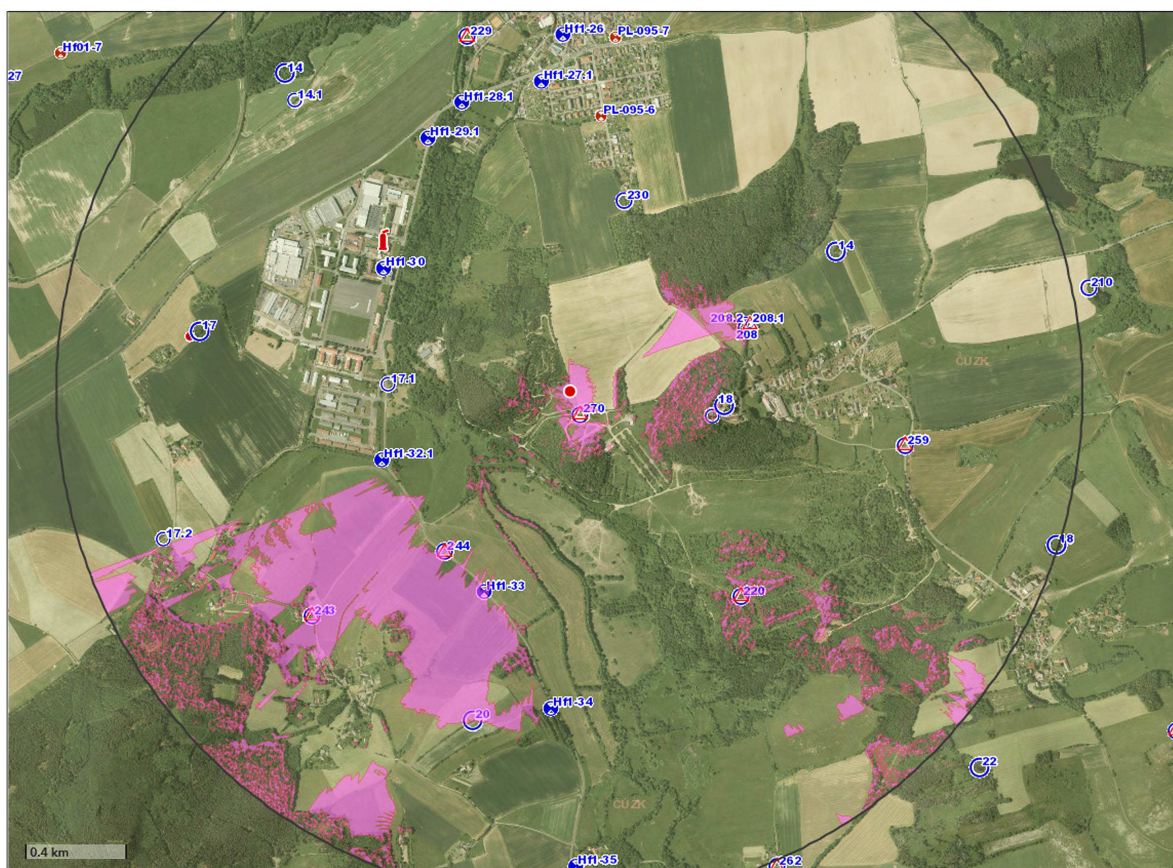
Vymezení dotčeného krajinného prostoru se v případě kritéria viditelnosti provádí buď vizuálními bariérami (horizonty terénu, lesních porostů nebo zástavby) nebo se empiricky stanoví okruhy potenciální viditelnosti (vzdálenost: 2 km okruh viditelnosti).

Dotčený krajinný prostor, v jehož rámci může dojít ke snížení charakteristik a hodnot krajinného rázu vlivem realizace záměru je relativně malý. Důvodem je členitý reliéf s relativně významným zastoupením lesních porostů a rozptýlené zeleně, který definují četné pohledové horizonty a bariéry.

Z povahy hodnoceného záměru vyplývá jako hlavní kritérium pro vymezení DoKP vizuální dosah. Dotčený krajinný prostor je vytýčen zejména pohledovými horizonty a vrcholy respektující vzdálenost z níž je možné dohlédnout prostor, v němž se posuzovaný objekt nachází. Proto byla pro upřesnění rozsahu DoKP proveden a analýza viditelnosti.

Obr . č.5 - Analýza viditelnosti plochy ZÚ (průměr kružnice 2 km)

Viditelnost plochy zájmového území je znázorněna na následujících obrázcích.

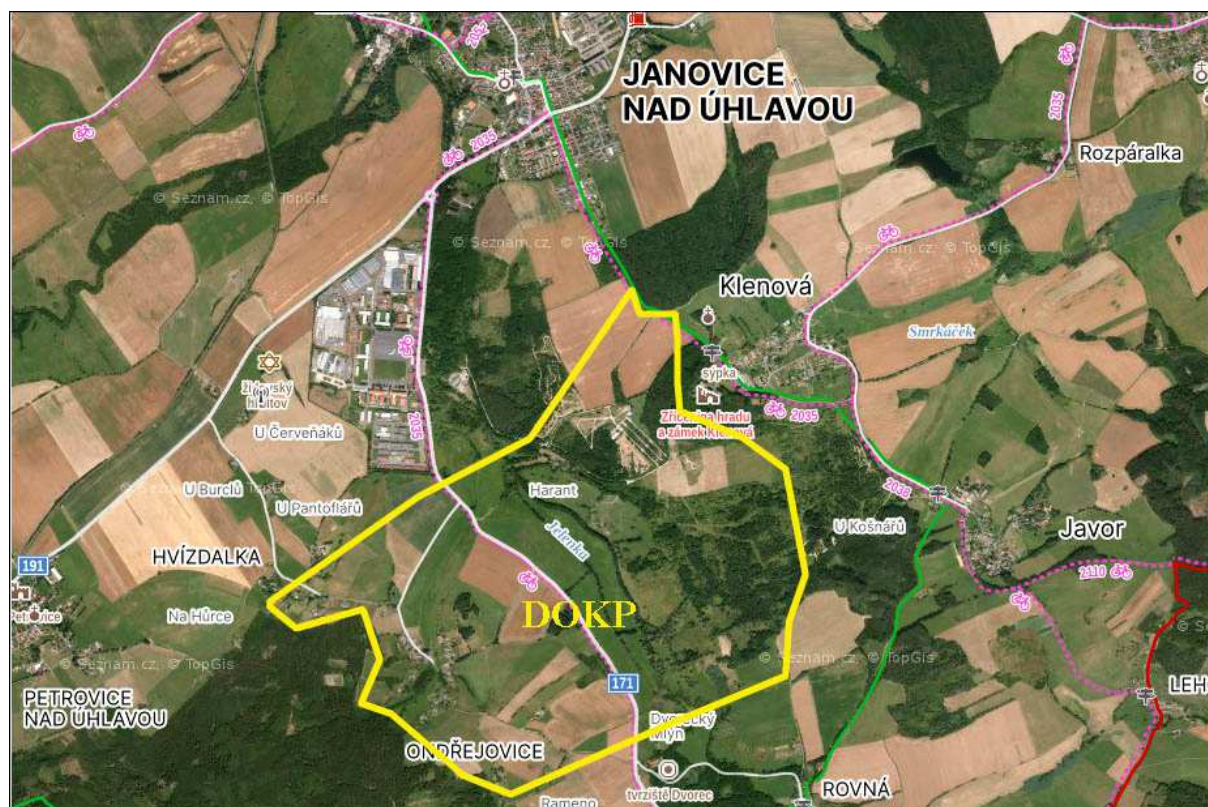
Pozn.: Výška bodů viditelnosti umístěna byla stanovena na kótu 462 m.n.m.

Pozn.: Použit Digitální model povrchu 1. generace (DMP 1G) převedený do rastrového formátu. Digitální model povrchu představuje zobrazení přirozeného nebo lidskou činností upraveného zemského povrchu včetně staveb a rostlinného pokryvu.

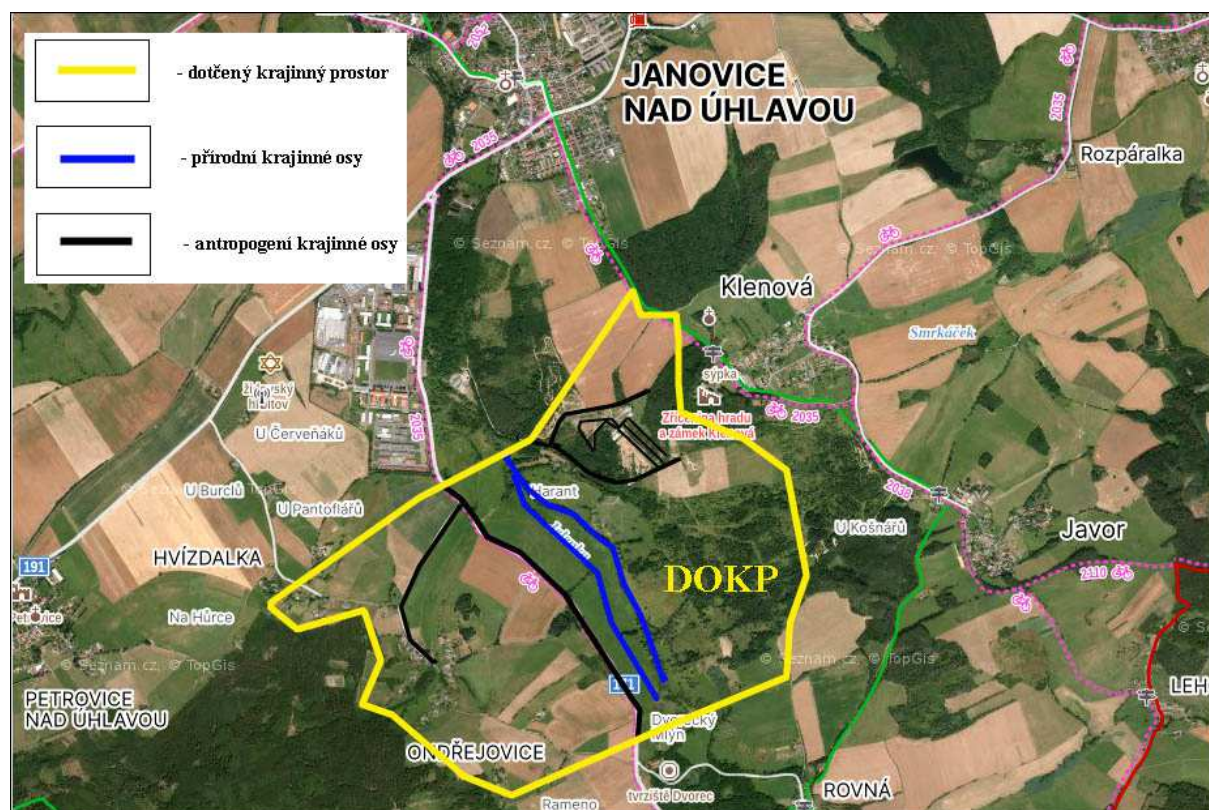
Z výše uváděných analýz viditelnosti je zřejmé, že dotčený krajinný prostor zahrnuje i místa, ze kterých z důvodu přítomnosti vegetace, popř. terénních překážek, nebude viditelný. V některých místech může dojít k rozšíření viditelnosti v důsledku kácení vzrostlé zeleně, vždy se však bude jednat o místně omezený zásah. Nedojde k odstranění veškeré vegetace (a samozřejmě ani staveb v území) tak, aby se razantně zvýšila viditelnost oproti predikci. Jak je patrné z Analýzy výškopisu dotčené plochy, ze kterých bude posuzovaný záměr viditelný, jsou v drtivé většině případu zemědělsky obhospodařované plochy, respektive orná půda.

Zastavěné území, i když je na obrázku zachyceno v rámci DoKP, nebude, kromě okrajových partií v jižní části zastavěného území, vizuálně záměrem ovlivněno.

Obr. č.6 – Dotčený krajinný prostor

Obr. č.7 – Krajinné osy

Krajina zájmového území je formována přírodními podmínkami a antropogenní (lidskou) činností. Přírodními podmínkami jsou geologická stavba, hydrologická síť a klimatické a vegetační poměry. Lidská činnost spočívá v exploataci přírodních zdrojů, zemědělském obhospodařování krajiny, osídlení a dopravě.

Řešené území a jeho blízké okolí tvoří morfologicky členitou krajinnou mozaiku zemědělské půdy s významným podílem trvalých krajinných struktur (lesní enklávy, rozptýlená zeleň). Prostorově se zde projevuje relativně vysoká horizontální heterogenita, která kontrastuje s poměrně členitým vertikálním uspořádáním.

Trvalá zeleň, která v krajině zůstala v hojně míře zachována, celkově zvyšuje její ekologickou i estetickou hodnotu. Kromě lesních porostů, je hojně tvořena i trvalými travními porosty.

Přestože části lesních porostů nejsou tvořeny původními přirozenými společenstvy, představují spolu se zemědělskou půdou (TTP) nejhodnotnější prvky v širším okolí zájmového území z hlediska ekologické stability krajiny i částečně z hlediska estetického. Lidská činnost se v krajině projevuje výrazným odlesněním, zorněním ploch a vytvářením sítě sídel a komunikací. Sídelní struktura zájmového území je založena na větších sídelních útvarech (město Klatovy, mimo DoKP). K těmto správním střediskům náleží také menší sídla v jejich okolí Janovice nad Úhlavou soustředěných podél silnice. Obytná zástavba rozptýlená volně do krajiny se v území také částečně vyskytuje.

Významnou krajinnou osu v rámci hodnocení představuje silnice č.171. Tato osa, která je zároveň bariérou, snižuje (fragmentuje) prostupnost krajiny.

2.2. IDENTIFIKACE ZNAKŮ A HODNOT KRAJINNÉHO RÁZU V DOKP

Pro každou z charakteristik krajinného rázu (přírodní, kulturní, historickou) v dotčeném krajinném prostoru, resp. v jednotlivých místech krajinného rázu, jsou v následujících krocích hodnocení specifikovány charakteristické znaky a hodnoty, které se nejsilněji uplatňují v krajinném rázu. Jedná se buď o prostou přítomnost prvků a jevů nebo jejich prostorové a estetické uplatnění. Následně jsou nalezené znaky a hodnoty klasifikovány podle jejich projevu, významu a cenností. (Viz tabulky na straně 40-47).

3. PŘÍRODNÍ CHARAKTERISTIKA A HODNOTY ZÁJMOVÉHO ÚZEMÍ

3.1. GEOMORFOLOGICKÁ CHARAKTERISTIKA

Dle geomorfologického členění ČR je DoKP součástí geomorfologického okrsku Sušické vrchoviny.

System: Hercynský

Provincie: Česká vysočina

Soustava: Šumavská soustava

Oblast: Šumavská hornatina (I)

Celek: Šumavské podhůří (IB)

Podcelek: Strážovská vrchovina (IB-2)

Okrsek: Neznašovská vrchovina (IB-2A-b)

Šumavské podhůří

Rozsáhlá členitá vrchovina, místy až plochá hornatina v jižních a jihozápadních Čechách. Nejvyšším vrcholem je Libín (HLV 197; 1093 m). Celkem pouze 6 hlavních tisícovek, spíše v jihovýchodní části. Toto pohoří tvoří, jak už název napovídá podhůří Šumavy, kterou obklopuje směrem do vnitrozemí v celé délce. Hlavní hřbety Šumavského podhůří jsou rovnoběžné se Šumavou, tj. kolmo k tokům odvodňujících řek (Otava, Volyňka, Blanice a Vltava). Pohoří je podobného složení i reliéfu jako vlastní Šumava, liší se nižším vyklenutím a vyšším stupněm denudace (odnosu). Z hornin převládají ruly, pararuly, svory a granulity.

Jako celek není Šumavské podhůří chráněno, zasahuje sem však CHKO Šumava. Část Prachatické hornatiny tvoří CHKO Blanský les. Mimoto sem patří i několik maloplošných chráněných území. Klima hor je úměrné nadmořské výšce s jedním malým rozdílem – v důsledku závětrné polohy za Šumavou, která tvoří překážku převládajícímu proudění, se zde projevuje fénový efekt, na území ČR asi nejprůkaznější. Výsledkem jsou nižší srážky (o cca 20-30 %) a vyšší teplota vzduchu (asi o 0,5 °C v ročním průměru a až 2 °C v extrémních hodnotách). Stálejší sněhová pokrývka proto bývá jen v nejvyšších polohách, nad 900 m n. m. Celé pohoří je zalesněné převážně smrkem, v nižších částech i smíšenými lesy s bukem. Výchozími místy jsou pro tisícimetrové vrcholy města Prachatice a Český Krumlov.

3.2. VODA V ÚZEMÍ

Vodní plochy jsou v DoKP zastoupeny jen řídce. Nejblíže se nacházejícím drobným vodním tokem je Jelenka. Úhrn ročních srážek v území se pohybuje mezi 550 až 650 mm za rok.

3.3. BIOTA

Poloha a základní údaje Plzeňského bioregionu (1.28)

Bioregion se nachází v centru západních Čech, zabírá centrální sníženinu, tvořenou geomorfologickými celky Švihovskou vrchovinou (mimo podcelek Chudenická vrchovina) a Plaskou pahorkatinou (mimo její severní výběžek). Kromě toho bioregion zabírá i jižní okraj Tepelské vrchoviny a Jesenické pahorkatiny. Bioregion má plochu 2890 km². Území je tvořeno pahorkatinou na převážně kyselých břidlicích s buližníky a na extrémně kyselých permských sedimentech. Tomu odpovídá velmi monotónní biota, ochuzená o většinu teplomilných i troficky náročných druhů. Přesto je zde pozoruhodné zastoupení exklávních a mezních prvků - teplomilných od východu i západních migrantů. V bioregionu jsou zastoupeny 3., dubovo-bukový a 4., bukový vegetační stupeň, geobotanicky acidofilní a borové doubravy, ostrůvky dubohabřin, v kaňonech řek s reliktními bory a bikovými bučinami. Charakteristické jsou přírodě blízké bory na permu a acidofilní vegetace buližníků. Netypické části jsou tvořeny přechodnými územími k okolním bioregionům. Převažují v nich acidofilní doubravy s ostrovy květnatých bučin. Lesy jsou převážně kulturní bory, dominuje orná půda.

Současný stav krajiny

Osídlení je známo již z doby bronzové a lesy zabírají jen meší část území. Silné ovlivnění lesů pastvou se zřejmě projevilo poklesem zastoupení buku v lesních porostech již v době prehistorické (Keltové). Dnes je velká většina lesů převedena na kulturní porosty smrku, místy s příměsí jedle, v nižších polohách s hojnou borovicí a na vápencích a suchých pahorcích jsou i kulturní bory. Na nelesní půdě je značný podíl luk a pastvin, dnes ovšem často opuštěných nebo zmeliorovaných. Pole jsou vázána na kotlinovité sníženiny v nižších polohách. Vodní plochy tvoří Úhlava a Jelenka a četné potoky. Sídla jsou zastoupena malými městy v údolích (hl. Klatovy a Janovice nad Úhlavou) a zpravidla středně velkými a malými vesnicemi na dnech kotlinovitých sníženin.

Biota

Bioregion se rozprostírá v mezofytiku a jeho plocha se v převážné části kryje s fyto geografickým podokresem 31a. Plzeňská pahorkatina vlastní (s výjimkou jihozápadní části a některých úseků severovýchodního okraje), dále s fyto geografickým podokresem 28f. Svojsínská pahorkatina, 28g. Sedmihoří, a zasahuje sem i jihozápadní část fyto geografického podokresu 35a. Holoubkovské Podbrdsko. Vegetační stupně (Skalický): suprakolinní (až submontánní). Potenciální vegetaci tvoří ve vyšších polohách acidofilní bučiny (*Luzulo-Fagetum*), na kyselých karbonských sedimentech nižších poloh jsou význačné acidofilní doubravy (*Genisto germanicae-Quercion*), místy s autochtonní borovicí, na ostrůvcích bohatších substrátů i fragmenty teplomilných doubrav (*Potentillo albae-Quercetum*), výše i květnaté bučiny svazu *Fagion*. V údolích větších toků, zvl. ve východní části, je mozaika acidofilních doubrav (*Genisto germanicae-Quercion*) a dubohabřin (*Melampyro nemorosi-Carpinetum*), na 78 skalách jsou přítomny i reliktní bory (*Dicrano-Pinion*). Na skeletovitých svazích jsou vyvinuty suťové lesy (*Aceri-Carpinetum*). Kolem toků jsou luhy, převážně asociace *Stellario-Alnetum glutinosae*. Řídké jsou rašelinné bory, náležející pravděpodobně do svazu *Sphagnion medii*, a rašelinné bžeziny (*Betulion pubescentis*). Primární bezlesí je velmi vzácné, jsou zde přítomné fragmenty skalní stepi (*Alyssso-Festucion pallentis*). Náhradní vegetaci tvoří louky svazu *Calthion* a řidčeji snad i *Molinion*, které přecházejí v

rašelinné louky svazu *Caricion fuscae*. Na humolitech byla vyvinuta i rašeliništní společenstva svazu *Caricion demissae*. Na pastvinách je typická vegetace svazu *Cynosurion* a *Violion caninae*. Lemy odpovídají vegetaci svazu *Trifolion medii*. Křoviny náležejí vesměs ke svazu *Prunion spinosae*. Flóra je dosti pestrá, s řadou mezních prvků různého charakteru i s některými prvky exklávnými. Roste zde převaha středoevropských lesních druhů, avšak např. jaterník trojlaločný (*Hepatica nobilis*) a lecha jarní (*Lathyrus vernus*) jsou poměrně řídké. Dostí početně sem zasahují druhy subatlantské, resp. západní migranty, např. bělozářka liliovitá (*Anthericum liliago*), zimostrázek nízký (*Polygaloides chamaebuxus*), hrachor Inolistý (*Lathyrus linifolius*), pastinák luční palčivý (*Pastinaca sativa subsp. urens*), krabilice chlupatá (*Chaerophyllum aureum*) a hvozdík křovištní (*Dianthus seguieri*), dříve exklávně i bělička přímá (*Moenchia erecta*). Na rašeliništích jsou pozoruhodné druhy boreokontinentální, např. ostřice plstnatoplodá (*Carex lasiocarpa*), o. mokřadní (*C. limosa*), suchopýr pochvatý (*Eriophorum vaginatum*), sedmikvítek evropský (*Trientalis europaea*), hrotnosemenka bílá (*Rhynchospora alba*), vachta trojlistá (*Menyanthes trifoliata*) a klikva bahenní (*Oxycoccus palustris*). Mezními prvky jsou slabší termofyty, které zde vyznívají ze středních Čech, např. bělozářka větvitá (*Anthericum ramosum*), prorostlík srpovitý (*Bupleurum falcatum*), hvozdík kartouzek (*Dianthus carthusianorum*), hlaváč bledožlutý (*Scabiosa ochroleuca*), šalvěj luční (*Salvia pratensis*) a čistec přímý (*Stachys recta*). Významným jevem je exklávní přítomnost perialpidských druhů, k nimž náleží kostřava ametystová (*Festuca amethystina*), třtina pestrá (*Calamagrostis varia*), lněnka zobánkatá (*Thesium rostratum*), vřesovec pletový (*Erica herbacea*) a hvozdík sivý (*Dianthus gratianopolitanus*). Bioregion je charakteristický ochuzenou faunou hercynské zkulturnělé krajiny s mozaikou polí, lesů a luk. Do regionu pronikají zejména na jihu a jihozápadě druhy ze sousedících vyšších poloh (tetřívka obecný, sýc rousný aj.). V říčních údolích plzeňské pánve jsou patrné fragmenty teplomilných společenstev přesahujících ze sousedních bioregionů Karlštejnského (1.18) a Křivoklátského (1.19), k nimž náleží např. nesytka česká. Řeky náležejí převážně lipanovému, v Plzeňské pánvi parmovému pásmu, četné drobné vodní toky náležejí do pstruhového pásma. Významné druhy - Savci: ježek západní (*Erinaceus europaeus*). Ptáci: tetřívka obecný (*Tetrao tetrix*), sýc rousný (*Aegolius funereus*), ořešník kropenatý (*Nucifraga caryocatactes*), čečetka zimní (*Carduelis flammea*). Obojživelníci: mlok skvrnitý (*Salamandra salamandra*). Hmyz: nesytka česká (*Pennisetia bohemika*)

Biota zájmového území

Plochu zájmového území a blízkého okolí záměru tvoří níže uvedené biotopy. Členění biotopů je dle Katalogu biotopů (Chytrý a kol., 2000):

T 1.1 Mezofilní ovsíkové louky

Louky nížin a pahorkatin s dominantním ovsíkem vyvýšeným (*Arrhenatherum elatius*), nebo podhorské louky, ve kterých převažují mezofilní trávy nižšího vzrůstu, např. *Agrostis capillaris*, *Anthoxanthum odoratum*, *Festuca rubra* agg. a *Trisetum flavescens*. Z trav se dále vyskytují *Dactylis glomerata*, *Holcus lanatus*, *Poa pratensis* s. l. a další, hojně jsou i širokolisté byliny, např. *Campanula patula*, *Crepis biennis*, *Daucus carota*, *Knautia arvensis* agg. a *Trifolium pratense*. Porosty mohou být vysoké až 1 m a podle míry narušování více či méně zapojené, s pokryvností 60–100 %. Ovsíkové louky jsou jednak sušší a oligotrofní s druhy *Pimpinella saxifraga*, *Plantago media* a *Ranunculus bulbosus*, jednak vlhčí a eutrofní s bylinami náročnými na živiny, jako jsou *Geranium pratense*, *Heracleum sphondylium* a *Pastinaca sativa*. Biotop zahrnuje také různé přechodné typy ovsíkových luk k širokolistým suchým trávníkům (s druhy *Brachypodium pinnatum*, *Bromus erectus*, *Festuca rupicola* a

Salvia pratensis), smilkovým trávničkům (*Campanula rotundifolia* subsp. *rotundifolia*, *Dianthus deltooides*, *Luzula campestris* agg., *Potentilla erecta* a *Thymus pulegioides*) a střídavě vlhkým bezkolencovým, aluviálním psárkovým, vlhkým pcháčovým loukám (*Cirsium palustre*, *Geranium pratense*, *Lychnis flosculi*, *Sanguisorba officinalis* a *Succisa pratensis*). Mechové patro bývá vyvinuto často jen omezeně na vlhčích místech.

L 3.1 Hercynské dubohabřiny

Lesy s převahou habru obecného (*Carpinus betulus*), dubu zimního a letního (*Quercus petraea* agg. a *Q. robur*) a častou příměsí lípy srdčité (*Tilia cordata*). Na středním toku Otavy a Blanice v jižních Čechách ve stromovém patře převládají *Quercus robur* a *Tilia cordata*, zatímco *Carpinus betulus* a *Quercus petraea* agg. přirozeně chybějí. Na plošinách vyšších pahorkatin může být v porostech přimíšena jedle (*Abies alba*) a buk lesní (*Fagus sylvatica*). V keřovém patře se vyskytují nižší jedinci dřevin stromového patra a dále např. *Cornus sanguinea*, *Corylus avellana* a *Lonicera xylosteum*. V bylinném patře jsou zastoupeny mezofilní lesní druhy *Anemone nemorosa*, *Hepatica nobilis*, *Hieracium murorum*, *Lathyrus vernus*, *Melica nutans*, *Poa nemoralis*, *Pulmonaria officinalis* s. l., *Pyrethrum corymbosum* aj. Druhové složení je variabilní podle míry zastínění stromovým patrem, vlhkosti a dostupnosti bází v půdě. Na výslunných svazích v teplých oblastech se v dubohabřinách vyskytují některé druhy teplomilných doubrav, na bázích svahů a vyšších říčních terasách druhy lužních lesů, na severně orientovaných svazích a ve vyšších pahorkatinách acidofilní druhy a druhy bučin nebo jedlin. Mechové patro je vyvinuto spíše sporadicky

K3 Vysoké mezofilní a xerofilní křoviny

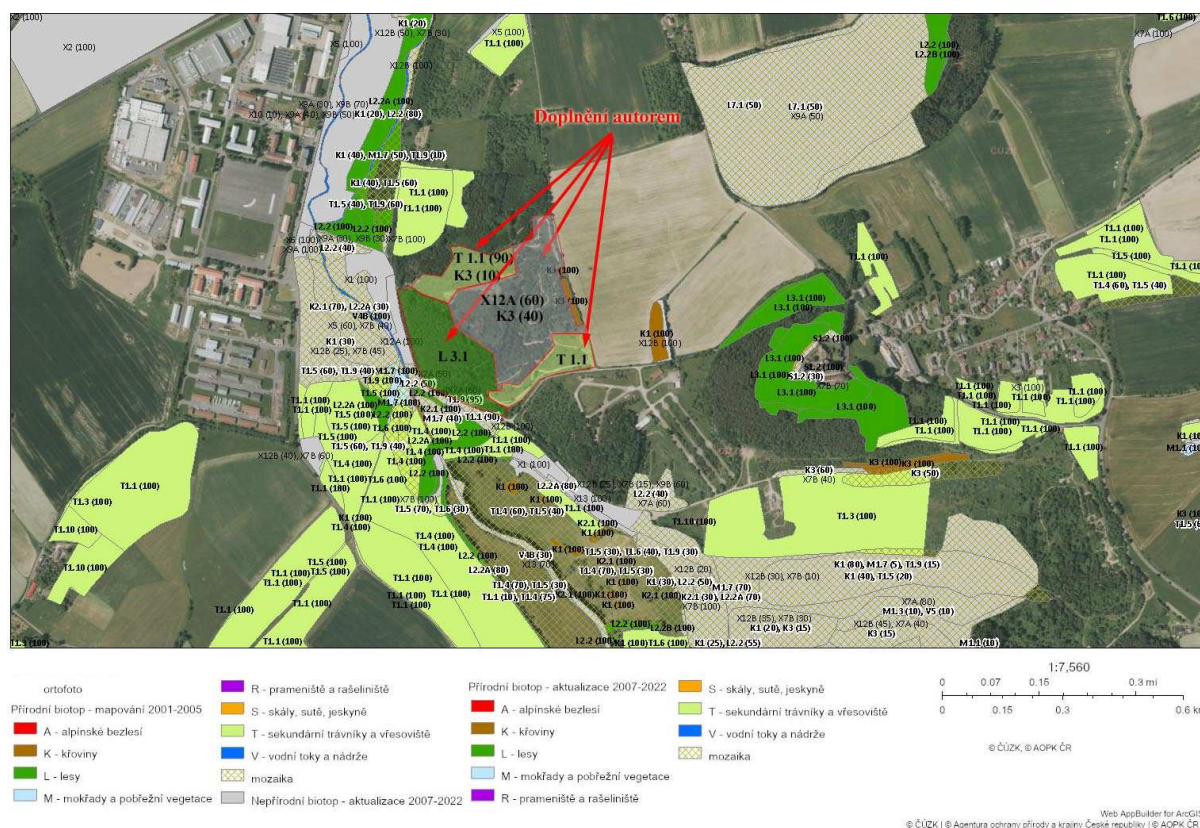
Husté, nezřídka trnité křoviny, vysoké zpravidla 2–5 m, druhově bohaté, často velkoplošné nebo liniové. Nezřídka mají více dominantních druhů, nejčastěji lísku obecnou (*Corylus avellana*), hlohy (*Crataegus* spp.), ptačí zob obecný (*Ligustrum vulgare*), trnku obecnou (*Prunus spinosa*) a růže (*Rosa* spp.), na bazických podkladech v nejteplejších oblastech také dřín jarní (*Cornus mas*) a mahalebku obecnou (*Prunus mahaleb*). Z dřevin stromového vzrůstu se nejčastěji vyskytují *Fraxinus excelsior*, *Prunus avium*, *Pyrus pyraeaster* a *Sorbus aucuparia*. Biotop je v keřovém i bylinném patře velmi proměnlivý. Zahrnuje jednak husté porosty s převahou klonálních keřů (např. *Ligustrum vulgare*, *Prunus spinosa* a *Rubus* spp.) a řídkým podrostem, jednak skupinovitě vysokých keřů (např. *Cornus mas*, *Corylus avellana* a *Crataegus* spp.), většinou s hustším podrostem. V podrostu neruderalizovaných segmentů tohoto biotopu je výrazně odlišen světlý a suchý okraj s výskytem druhů sousedních trávničků nebo lemů od stinného, méně zarostlého vnitřku s nitrofilními a mezofilními, často i hájovými druhy (např. *Mercurialis perennis* a *Stellaria holostea*). Výskyt druhů podrostu zpravidla odráží druhové složení bylinného patra okolních lesů. V krajině jsou však hojné také expandující porosty, které mají jen několik málo druhů keřů a chybějí v nich hájové druhy bylin.

X12A Nálety pionýrských dřevin ochranářsky významné porosty

Spontánní nálety pionýrských stromových dřevin na nelesních plochách mimo sídla, které mají po-tenciál vývoje k přirozené lesní vegetaci, nejsou ruderalizované, nepřevažují v nich nitrofilní druhy, nebo mají krajínotvorný význam. Nejčastěji jde o menší lesíky vzniklé na

původně nelesní půdě, polní remízky, zarostlé meze a haldy se snosy kamení z polí a lesíky na místě bývalých vesnic v pohraničních horách, které zanikly po druhé světové válce. Do této jednotky patří také náletové stromové porosty v lomech, na výsypkách a odtěžených nebo odvodněných rašeliníštích, kde nedochází k obnově rašelinotvorných procesů. Nepatří sem však stromové porosty na lesních pasekách a holinách (X10) a porosty nepůvodních nebo nitrofilních dřevin.

Obr. č.8 – Mapa biotopů (zdroj: Mapomat + doplnění autorem)

3.4 ZVLÁŠTNÍ OCHRANA PŘÍRODY - ZCHÚ

Zájmové území se nenachází v žádném maloplošném ani velkoplošném zvláště chráněném území podle zákona č. 114/1992 Sb.

Zájmové území se nenachází v soustavě Natura 2000.

V ploše ZÚ se nenacházejí žádné plochy, které jsou dle zákona významným krajinným prvkem (dle §3 odst.1 písm. b) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění).

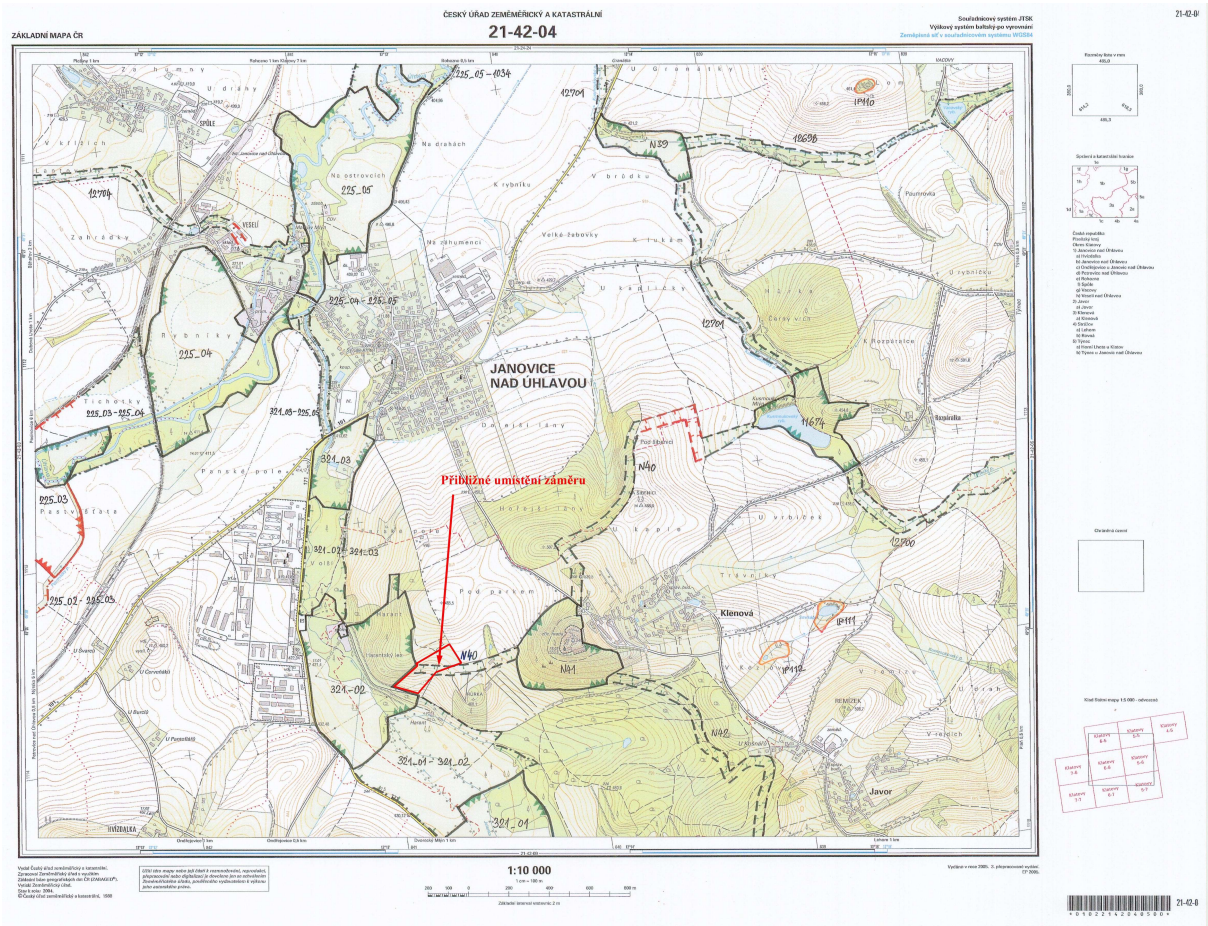
Plocha ZÚ nezasahuje do žádného registrovaného VKP podle § 6 zákona. V ploše ZÚ včetně blízkého okolí se nevyskytuje žádný památný strom.

3.5. OBECNÁ OCHRANA PŘÍRODY

Územní systém ekologické stability

Územím plánovaného záměru neprochází žádný nadregionální ani regionální ÚSES

Obr. č.9 –Mapa ÚSES

Z hlediska lokálního ÚSES je zájmové území ve střetu s LBK N 40.

Pořadové číslo	N40
Název	Na šibenici
K.ú.	Klenová
Mapa 1 : 10 000	21-42-04

Biogeografický význam skladebného prvku	LBK - lokální biokoridor
Biogeografická typizace - bioregion (biochora)	1.41 (4PS)

Funkční začlenění	BK částečně existující, částečně funkční (nedostatečně funkční), antropicky podmíněný a přírodní, heterogenní, kombinovaný, modální, přerušovaný
Rozloha (ha)	funkční, nefunkční
Způsob vymezení a změny (VÚC, ÚPD, KPÚ)	nové vlastní vymezení
Charakteristika ekotopu a bioty	Navržený i vymezený lokální biokoridor na intenzivní zemědělské půdě a při okraji lesního komplexu Hořejší lány, mezi LBC 11674 a LBC N41. Geologie: svorové ruly, pararuly až migmatity s vložkami vápenců, erlanu, kvarcitu, grafitu a amfibolitu pestré série moldanubika, oligomezotrofní až mezotrofní kambizemě, oglejené mezotrofní kambizemě až pseudogleje. Lesní porosty jsou tvořeny různověkými, převážně předmýtnými skupinami s převahou smrku a borovice, ojediněle s příměsí dubu, lípy, kleny, jilmu, v keřovém patru (ekoton, lesní plášť) líska, trnka, bez černý. Zastoupeny jsou SLT: 3C – vysychavá dubová bučina (<i>Luzula luzuloides</i> , <i>Calamagrostis arundinacea</i> , <i>Poa nemoralis</i> , <i>Melica nutans</i> , <i>Mycelis muralis</i> , <i>Fragaria vesca</i> , <i>Campanula persicifolia</i> , <i>Geranium robertianum</i> , <i>Mercurialis perennis</i> , <i>Avenella flexuosa</i> , <i>Luzula pilosa</i> , <i>Pleurozium schreberi</i> , <i>Polytrichum formosum</i> , <i>Mnium sp.</i>), 3S - svěží dubová bučina (<i>Galium rotundifolium</i> , <i>Viola reichenbachiana</i> , <i>Melica nutans</i> , <i>Rubus idaeus</i> , <i>Luzula pilosa</i> , <i>Oxalis acetosella</i> , <i>Mycelis muralis</i> , <i>Poa nemoralis</i> , <i>Dryopteris filix-mas</i> , <i>Fragaria vesca</i> , <i>Mnium sp.</i>). Luční porosty kulturní, bez významných rostlinných druhů a společenstev. Ve východní části přechází biokoridor krátkým úsekem v návrhu přes ornou půdu. Potenciální přírodní společenstvo: 3 AB 3 - Querci-fageta (dubové bučiny), 3 B 3 Querci-fageta typica (typické dubové bučiny), 4 B-BC 4 - Abieti-querceta roboris fagi (jedlové doubravy s bukem).
Typy přírodních biotopů	T1.6, L7.1
Návrh opatření (ohrožení, způsob managementu)	Plochu biokoridoru v místě návrhu na orné půdě zatravnit startovací směsí a následně část zalesnit. V předmýtných porostech zásahy dle LHP, při obnově ponechat cenné listnáče (dub, lípu, javory) v porostech, mýt pouze smrk a borovici (jednotlivým až skupinovým výběrem, maloplošnou holosečí), do ředin podsadby jedle a buku, zastoupení jehličnanů max.do 30%. Výhledově vytvořit věkově a prostorově diferencovaný porost obnovovaný skupinovitým až jednotlivým výběrem s využitím přirozené obnovy dřevin mateřského porostu. Louky nadále pravidelně 2x ročně kosit, nehnojit anorganickými hnojivy a nepoužívat chemické prostředky (biocidy). Po ploše místy ponechávat při první seči menší plošky do druhé seče - dokončení reprodukčního cyklu rostlin a živočichů na ně vázaných svým vývojem (postupné zvyšování biodiverzity).
Způsob využití pozemků	orná půda, les, ostatní plocha, louka
Zvláštní ochranné podmínky	
Zpracovatel, rok	Jiří Wimmer, 2009
Poznámka	

Pořadové číslo	321/02
Název	U kasáren
K.ú. - ÚTJ (okres-PO3)	Janovice nad Úhlavou, Klenová (KT-KT)
Mapa 1 : 25 000	22-422
Mapa 1 : 10 000	21-42-04

Biogeografický význam skladebného prvku	LBC(LBK) - lokální biocentrum jako součást regionálního biokoridoru
---	--

Biogeografická typizace - bioregion (biochora)	1.28 (4Nh, -4PS)
Funkční začlenění	BC existující, částečně až optimálně funkční, přírodní i antropicky podmíněné, reprezentativní, heterogenní, kombinované, travinné-vodní-mokřadní-lesní-křovinné, konektivní, centrální
Rozloha (ha)	35,5 funkční
Způsob vymezení a změny (VÚC, ÚPD, KPÚ)	vlastní
Charakteristika ekotopu a bioty	Niva Jelenky v sousedství bývalých kasáren a navazující svahy údolí jižně od Janovic nad Úhlavou. Samotný tok Jelenky je částečně upravený, podél koryta a odvodňovacích kanálů jsou vyvinuty chřasticové porosty. Aktuální vegetaci v nivě představují v jižní části vlhčí louky (aluviální psárkové a vlhké pcháčové louky až tužebníková lada, zastoupeny jsou také střídavě vlhké bezkolencové louky a mezofilnější porosty s diagnostickými druhy ovsíkových luk). V severní části nivy dominují potoční olšiny a vrbové křoviny, s hojnou účastí pionýrských náletových dřevin. Mezofilní část biocentra na pravobřežních svazích nad nivou je pokryta převážně lesními jehličnatými kulturami s fragmenty náletových porostů acidofilních doubrav.
Typy přírodních biotopů	T1.1, T1.4, T1.5, T1.6, T1.9, M1.7, L2.2, L7.3, K2.1
Návrh opatření (ohrožení, způsob managementu)	Pozemky obhospodařovat výhradně extenzivně. Louky pravidelně kosit (1-2x ročně), případně extenzivně přepásat. Tužebníková lada a sukcesní společenstva lze ponechat přirozenému vývoji k olšinám, nebo provádět udržovací management (regulace náletů dřevin kosením 1x za 5 let). Vodní tok a chřasticovou pobřežní vegetaci lze ponechat bez zásahů. Nálety a lužní lesy podél toku ponechat sukcesí, případně doplnit stanovištně původní dřeviny lužních lesů (olše, jasan a další listnáče). Ohrožení biotopů - intenzivní hnojení luk, převod na jetelotravní směsky, nebo naopak jejich opouštění a následné zarůstání, ruderalizace, dále odvodňování vlhkých stanovišť, eutrofizace toku.
Způsob využití pozemků	les, louka, potok
Zvláštní ochranné podmínky	
Zpracovatelé, rok	Miroslav Hájek a Ondřej Bílek, 2005

Významné krajinné prvky, památné stromy

Podle §3, odst. 1, písm. b) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění, významný krajinný prvek (VKP) jako ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability. Významnými krajinnými prvky jsou lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky, jezera, údolní nivy. Dále jsou jimi jiné části krajiny, které zaregistruje podle § 6 téhož zákona orgán ochrany přírody jako významný krajinný prvek, zejména mokřady, stepní trávníky, remízy, meze, trvalé travní plochy, naleziště nerostů a zkamenělin, umělé i přirozené skalní útvary, výchozy a odkryvy.

V DoKP jsou významné krajinné prvky zastoupeny vodními toky a lesy.

V DoKP se nenachází žádné registrované VKP.

Památné stromy v DoKP se nenacházejí.

Nejblíže rostoucí památný strom je cca 5 km severozápadně od DoKP :

- Jilm v Mileticích

4. KULTURNĚ-HISTORICKÁ CHARAKTERISTIKA A HODNOTY ZÁJMOVÉHO ÚZEMÍ A PŘÍLEHLÉHO OKOLÍ

Krajina v sobě skrývá stopy kulturního a historického vývoje. Tyto stopy dokládají odlišnosti a specifické rysy vývoje krajiny v závislosti na přírodních podmínkách krajiny, na kulturních tradicích i na významných impulsech vývoje krajiny, jakými byly politické události nebo vliv významných osobností. Kulturní a historická charakteristika KR je především dána způsobem využívání krajiny. Projevuje se vnímatelnými znaky, stopami kultivace a osidlování krajiny a způsobem využívání přírodních zdrojů. Kulturní charakteristika s sebou přináší historické souvislosti, a proto nelze jednu od druhé oddělit. Mnohé ze znaků kulturní a historické charakteristiky KR jsou takovými hodnotami, které jsou chráněny památkovou péčí. Skutečnost, že některý prvek krajiny je kulturní památkou, že určitý segment krajiny je krajinnou památkovou zónou nebo že sídlo je památkovou rezervací nebo zónou, představuje z hlediska KR indikátor přítomnosti kulturních a historických hodnot (tkvících v cennosti a významu nebo ve vizuálním projevu), které mohou významně spoluvytvářet rázovitost krajiny.

Kulturní charakteristika krajinného rázu Klatovska je dána způsobem využívání krajiny. Jde tedy zejména o vyjádření vlivu krajinnotvorných činností člověka na krajinu, a tím i na její charakteristický ráz. Krajinnotvorné činnosti mohou mít v různých oblastech různou váhu. Ve zdejší území byla nejvýznamnějším krajinnotvorným činitelem vedle osidlování zemědělství a lesnictví, lokálně těžba surovin. Město Klatovy je specifické zejména významnou kulturně historickou tradicí i kvalitní úrovní životního prostředí. Urbanistický vývoj doposud byl od lokace města až do dnešních dnů relativně stabilizovaný. Základní urbanistická problematika spočívá v řešení rychle narůstající dopravy, která doposud prochází městem, ale i dopravy v klidu – parkovišť, veřejných prostor, protipovodňových opatřeních, lokalizaci průmyslových území a dostatečném zohledňování potřeb klidového a pohodového životního prostředí. V centru města je prioritně potřebné zohlednit památková hlediska zachování památkové zóny. Z urbanistického a ekonomického hlediska tvoří Klatovy centrum osídlení a hospodářského života v poměrně řídko osídleném území v jižní části Plzeňského kraje. Sídlní území Klatov založené pod místní krajinnou dominantou Klatovské hůrky, je lokalizováno v Klatovské kotlině při soutoku Drnového potoka a Úhlavy. Na Drnovém potoce byl vytvořen významný Městský park. Území města je situováno v krajinářsky i přírodně významném území na přístupu do NP a CHKO Šumava, proto je třeba u významných rozvojových záměrů zajišťovat vazby na přírodní prvky a krajinný ráz.

Janovic nad Úhlavou

První zmínka o Janovicích nad Úhlavou, německy Janowitz, pochází z roku 1290, kdy významný rod českých pánů Janovských z Janovic zde postavil tvrz obehnanou vodním příkopem a pobýval zde přes tři století. Od 14. století jsou Janovice nad Úhlavou městečkem.

Počátkem 16. století získal Janovice loupeživý rytíř Petr Suda z Řenče, který svými loupeživými nájezdy sužoval široké okolí. V roce 1520 tvrz oblehla, dobyla, vypálila a pobořila vojska měst Klatovy, Plzeň a Stříbro. Tvrz nebyla již nikdy postavena. Místo ní Janovští vybudovali hospodářský dvůr, nazývaný „Zámeček“. Rod Janovských z Janovic vymřel v 17. století.

Známou historickou památkou je hrad Klenová, který pochází z 2. poloviny 13. století. Z té doby se zachovala strážní věž. Dnešní podoba hradního paláce byla vytvořena v době Lucemburků. V roce 1553 získal Klenovou Jiří Harant z Polžic a Bezdržic. Jedinou dodnes zachovanou částí z té doby je budova tzv. purkrabství. Podle tradice se na Klenové narodily

některé ze 16 dětí Jiřího Haranta, mezi nimi i Kryštof Harant z Polžic a Bezdržic, významná osobnost raného baroka, spisovatel, cestovatel, válečník, diplomat a hudebník. Byl jedním z popravených českých pánů na Staroměstském náměstí v roce 1621.

Zhruba od poloviny 17. století se datuje pustnutí a k roku 1737 se hrad připomíná jako trosky. Obnova zříceniny v duchu dobového romantismu byla započata v roce 1832, kdy panství zakoupil hrabě Eduard Stadion-Thannhausen. Jeho největším počinem byla výstavba zámku (1834-36) v prostoru jižního vnějšího opevnění nad bývalými sklepy a úprava a konzervace hradní zříceniny. Náročné stavební práce jej vyčerpaly, takže roce 1838 bylo panství prodáno Františku Václavu Veithovi, který dokončil zámecké interiéry. V soukromých rukou zámek zůstal do roku 1951, kdy byl hrad a zámek odevzdán do správy Národní kulturní komise. Jako poslední majitel je uvedena malířka Vilma Vrbová-Kotrbová. Od roku 1963 byla na Klenové zřízena galerie výtvarného umění

Město je historicky spjata s armádou a zdejší kasárna byla jedny z největších a nejmodernějších v ČR. Postavili je, stejně jako část sídliště, Černí baroni, nebo-li „pétépáci“, tj. příslušníci pomocných technických praporů. Byli to synové bohatých rodičů a velkostatkářů, kterým sice tehdejší dělnická třída důvěřovala, ale ne zase tolik, aby jim byly do rukou svěřeny zbraně, ale pouze lopaty a krumpáče. Zajímavostí je, že literární předlohou pro majora Terazkyho ze zmíněných Černých baronů byl jeden důstojník z janovické posádky.

Vznik útvaru je datován k 1.11.1950, kdy byla nově vytvořena 2.průzkumná rota s dislokací v Sušici, v podřízenosti 2.pěší divize, posléze 2.střelecké divize (tamtéž). Zde působila až do roku 1958, kdy byla rozšířena na 2.průzkumný prapor (1.10.1958) a redislokována do Kašperských Hor, okres Klatovy a posléze do Týnce, okres Klatovy (1958-1960). Zároveň dostal krycí název VÚ 1056 Týnec. V roce 1960 (1.10.1960) byl 2.průzkumný prapor redislokovaný do Janovic nad Úhlavou, kde byl k 1.9.1961 opět rámcovaný na 2.průzkumnou rotu. Poslední rozšíření na 2.průzkumný prapor s krycím názvem VÚ 1056 Janovice nad Úhlavou bylo provedeno 1.9.1966 s podřízeností k 2.motostřelecké divizi (Sušice). Toto označení útvaru zůstalo až do ukončení jeho činnosti v Janovicích. Odloučená radiová rota, později rota rádiového a radiotechnického průzkumu po celou dobu plnila úkoly ze stanoviště Chodská Lhota. Ke dni 31.12.1992 byl 2.průzkumný prapor v posádce Janovice nad Úhlavou z r u š e n, přesunut do Vimperka a posléze do Strašic. Tvůrci reformy ozbrojených sil ČR rozhodli o ukončení činnosti janovické posádky k 15.10.2004. Tím tradice vojenského města Janovic nad Úhlavou definitivně skončila. Po ukončení vojenské činnosti AČR v Janovicích bylo vojenské cvičiště včetně stavebních objektů uvolněno a určeno k převodu či k prodeji.

Dnes jsou Janovice nad Úhlavou poklidným městečkem s běžnou občanskou vybaveností (obchody, restaurace, mateřská a základní škola, zdravotní středisko), řešící obvyklé místní problémy, jako je úprava vzhledu městečka, průběžná údržba místních komunikací, plynofikace, napojení na vodovod, či dokončení kanalizačního systému, ale také kulturní a sportovní vyžití obyvatel. Původní, 45 hektarový pozemek kasáren, převzalo město a pronajalo developerské firmě, se kterou zde vybudovali obchodní zónu nazvanou „Rozvojová zóna Janovice nad Úhlavou“, kde působí 11 větších a 30 menších podnikatelských subjektů.

Klenová

Zastavěné území obce Klenová se rozkládá východně pod návrším s hradem a zámek, významnými kulturně historickými památkami Klatovska. Středověký hrad je situován na skalnatém ukončení protáhlého pahorku. Hradní areál tvoří soubor vnitřního hradu, zámku a předhradí s vnějším opevněním. Hrad Klenová byl postaven ve 13. století a ještě v 17. století

byl obývaný a udržovaný. V 18. století však při častém střídání majitelů panství rychle chátral a teprve v létech 1832 - 36 byly hospodářské budovy a brány upraveny jako zámeček v pozdně romantickém, gotizujícím slohu a torzo zříceniny hradu udržováno a doplňováno jako jeho romantická kulisa. Hrad a zámek Klenová je ve správě Národního památkového ústavu v Plzni. Nedaleký objekt bývalé sýpky - dnes galerie výtvarného umění, kaple sv. Felixe, vila manž. Kotrbových a původní hospodářský dvůr jsou dalšími význačnými nemovitými kulturními památkami v řešeném území. Stávající nízkopodlažní venkovská obytná zástavba obce Klenová je vklíněna mezi místní komunikaci vedoucí od Janovic nad Úhlavou a silnicí III.třídy, lemující zastavěné území z východní strany. Zástavbu tvoří venkovská obytná stavení doplněná často hospodářskými objekty a navazujícími zahradami a novodobější výstavba izolovaných rodinných domů.

Smíšená obytná zástavba je orientována po obvodu rozlehlé návsi, kterou tvoří zatravněná plocha s řadami ovocných stromů. Ze západní strany je stávající zástavba části Klenová ukončena bývalým zemědělským areálem (hospodářským dvorem) - urbanistickým komplexem několika budov z 19.století, historicky původně souvisejících s hradem a zámek Klenová. Při východním okraji návsi se nachází budova Obecního úřadu Klenová a požární zbrojnice, na opačné straně návsi stojí objekt bývalé Základní školy v Klenové (dnes nefunkční). Severním směrem od hradu a zámku Klenová se nachází objekt bývalé sýpky-nemovitá kulturní památka, v současné době využívaná jako výstavní galerie a v lesíku dále na sever neogotická kaple sv. Felixe. Odlehle od zastavěné části Klenová, ve volné krajině, leží několik drobných lokalit, tzv. samot. Při severozápadním okraji k.ú. Klenová existuje bývalý dřevozpracující areál, dnes nefunkční (z části užívaný pro chov koní), severně nad říčkou Jelenka – pod vrchem Hůrka – se nachází na bezejmenné vodoteči objekt bývalého mlýna Harant, užívaný včetně dostavby k pobytové rekreaci a v severovýchodní části správního území obce Klenová, u Kosmoukovského rybníka, se rozkládá zastavěné území bývalého Kosmoukovského mlýna. Do správního území obce Klenová náleží severní okraj zastavěného území sousední obce Javor (hranice k.ú. Klenová a k.ú. Javor prochází stávající zástavbou sídla Javor). Správní území obce Klenová sousedí svým severním a západním okrajem se správním územím města Janovice nad Úhlavou, kde dříve existoval vojenský areál PS útvaru Janovice nad Úhlavou. Vojenským účelům sloužilo cvičiště (tankodrom), zabírající značnou plochu jihozápadní části k.ú. Klenová.

Dle ÚP **mimo plochu DOKP** se v ploše k.ú. Klenová nachází objekty vedené na seznamu nemovitých památek (*seznam KP ke dni 27.3.2014, poskytnutý NPÚ v Plzni*)

22186 / 4 - 3045 - hrad a zámek čp. 1, areál

- st.p.č. 7, 61 (bez stavby), p.p.č. 1, 2, 10, 17/2, 18, 20, 746, 747, 748, část, 749 - s pozemky

1) zřícenina hradu

a) jižní palác

b) severní palác

c) hranolová věž

d) purkrabství

e) kočárovna

f) opevnění

2) zámek

3) socha sv. Václava

4) lesopark

5) socha sv. Jana Nepomuckého

101441 - sýpka - st.p.č. 57 - s pozemkem

101442 - vila čp. 2 se zahradou (vila manželů Kotrbových, pův. vila Paula)
- st.p.č. 63, p.p.č. 22, 129, 130, 132, 133, 134 - s pozemky

101443 - hospodářský dvůr čp. 3 - st.p.č. 16 - s pozemkem

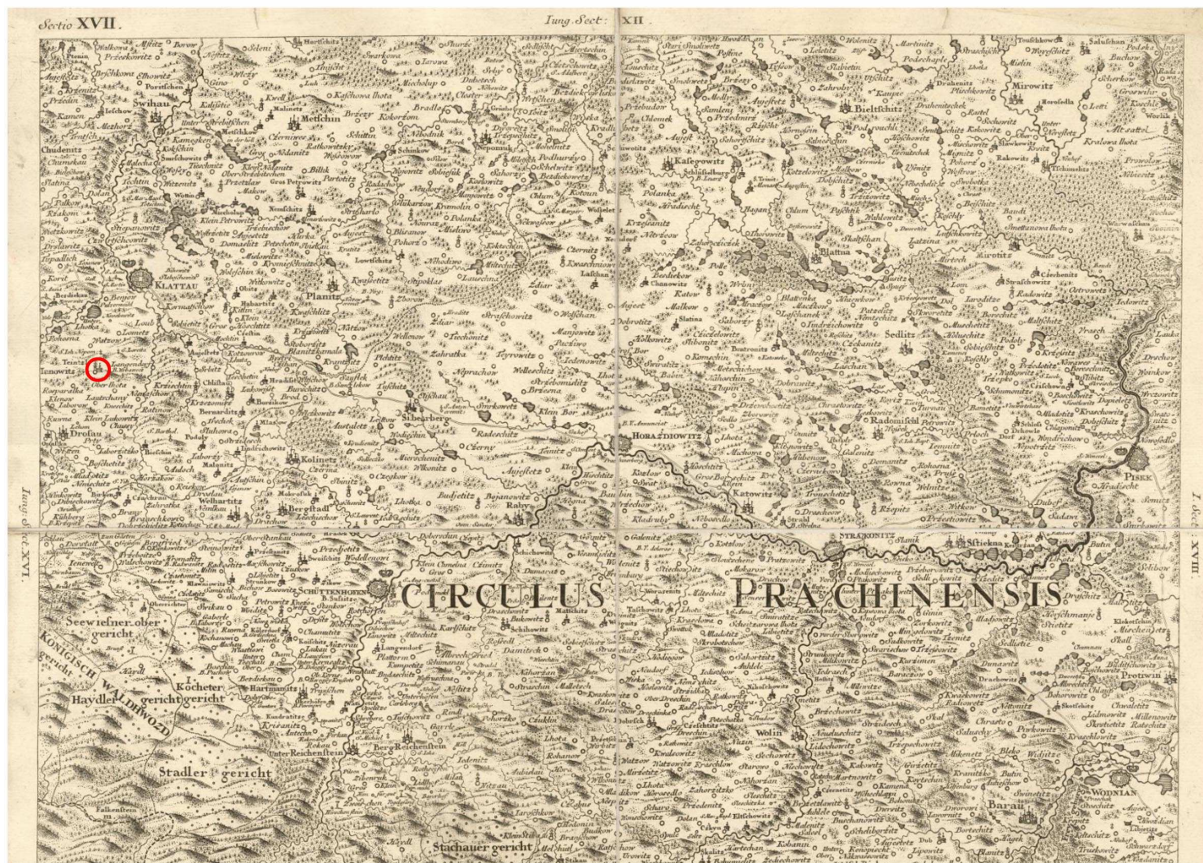
- 1) býv. správní budova
- 2) hospodářský objekt
- 3) chlévy
- 4) vozovna 18
- 5) stodola
- 6) seník
- 7) stáje

101444 - kaple sv. Felixe - st.p.č. 62 - s pozemkem

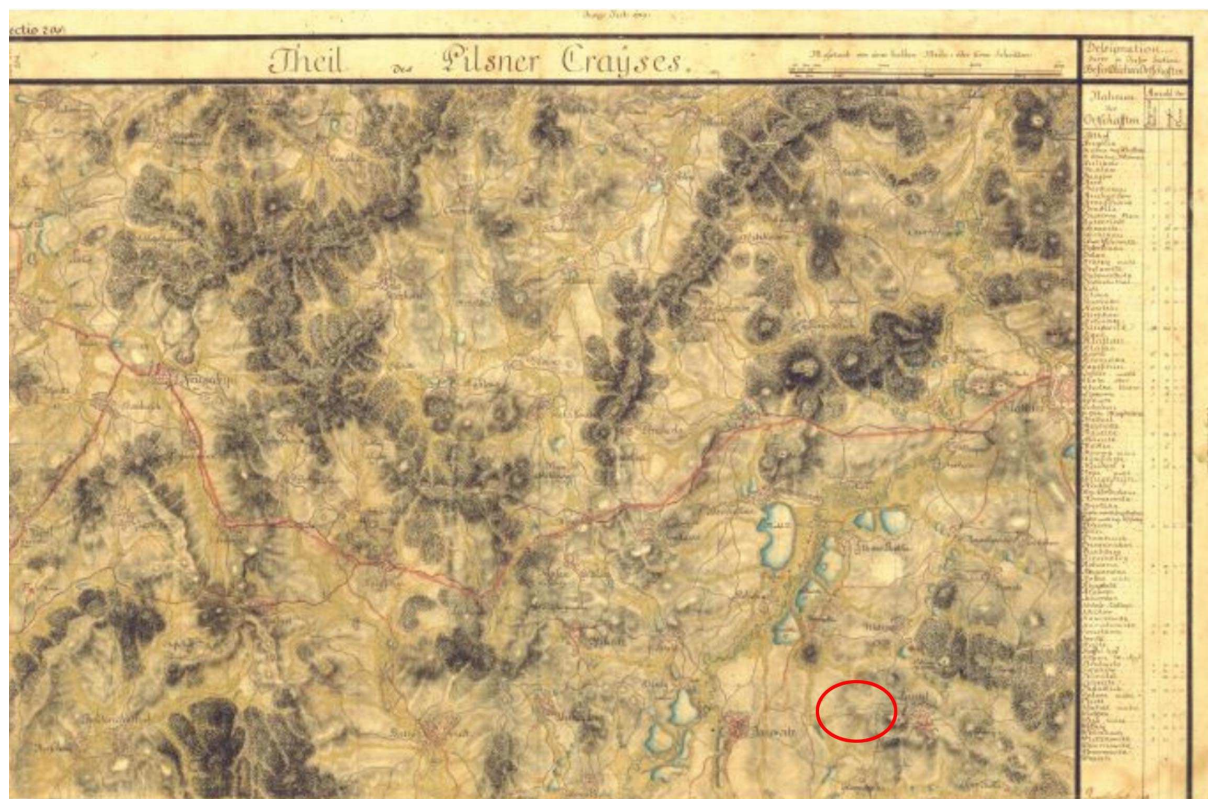
17649/4 - 2802 - soubor 6 soch (transfer z Bystřice nad Úhlavou - v areálu hradu Klenová)
- st.p.č. 7 - na pozemku

- 1) sv. Jan Nepomucký
- 2) Immaculata
- 3) sv. Josef
- 4) sv. Anna
- 5) sv. Norbert
- 6) sv. Walburga

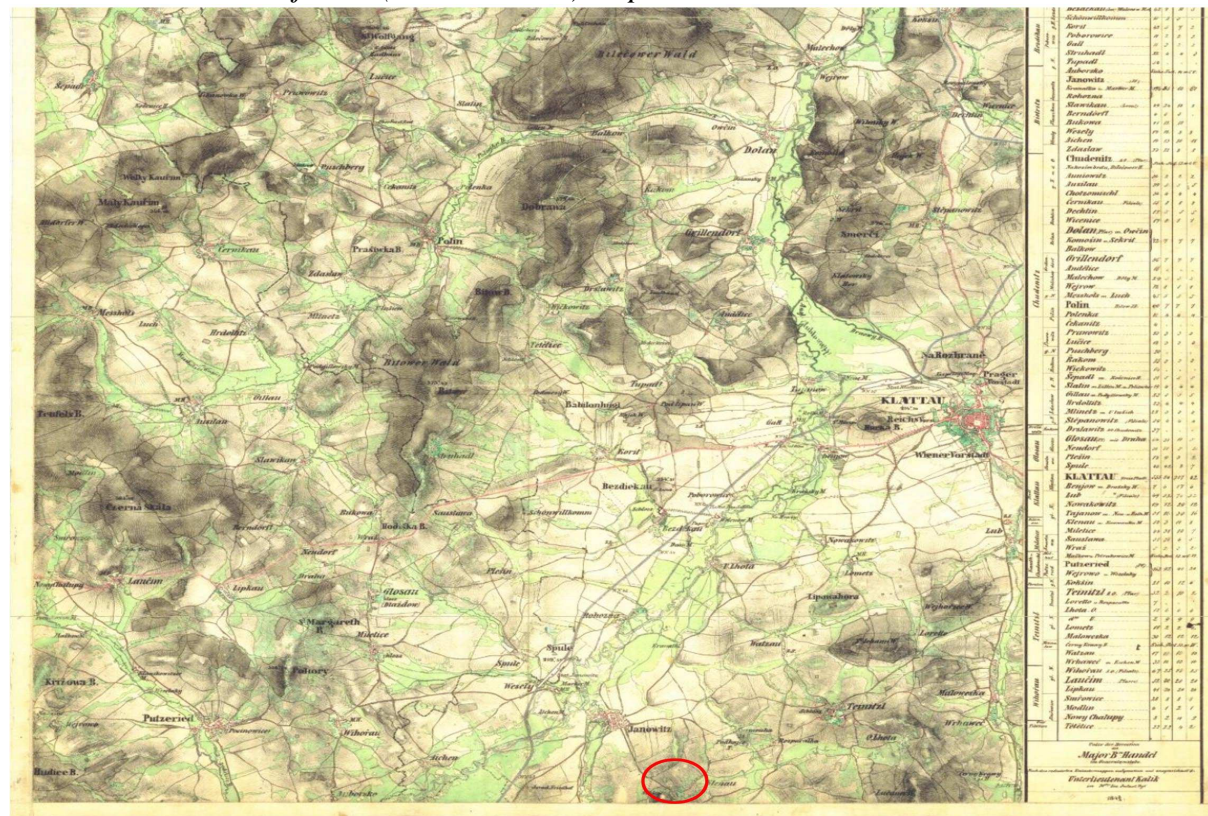
Obr. č.10 - Mullerovo mapování

Obr. č.11 - První vojenské (Josefovské) mapování

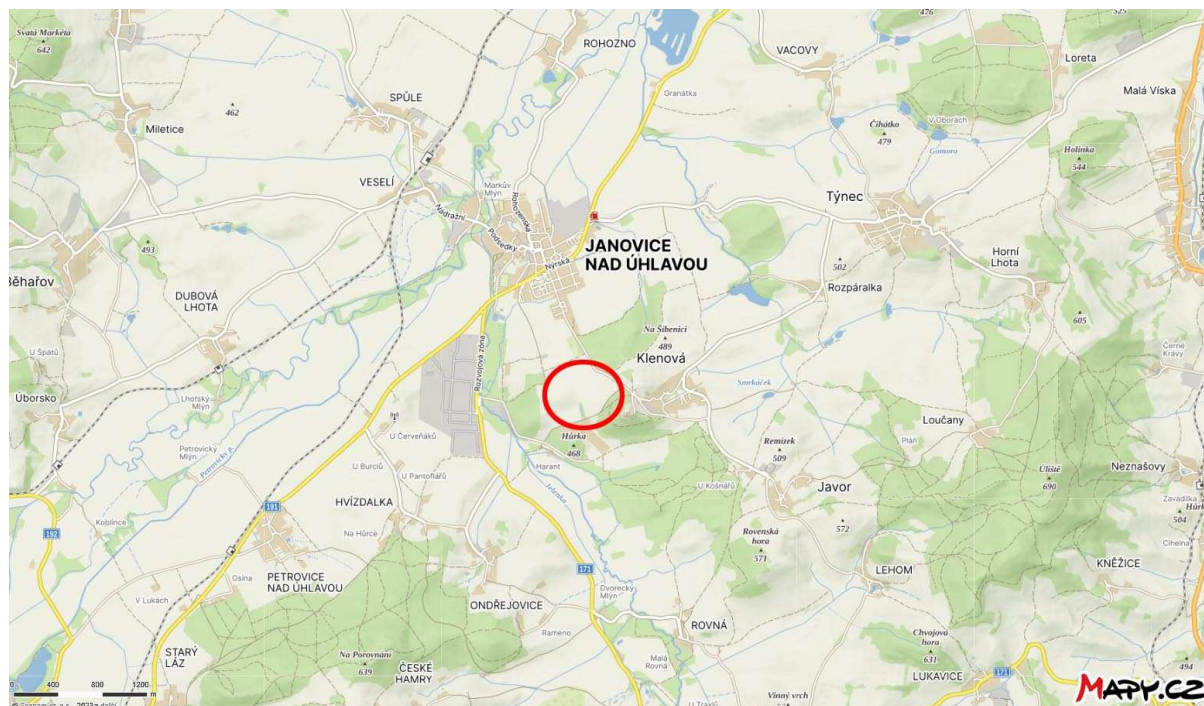
Obr. č.12 - Druhé vojenské (Františkovské) mapování

Obr. č.13 - Třetí vojenské mapování (1 : 75 000)

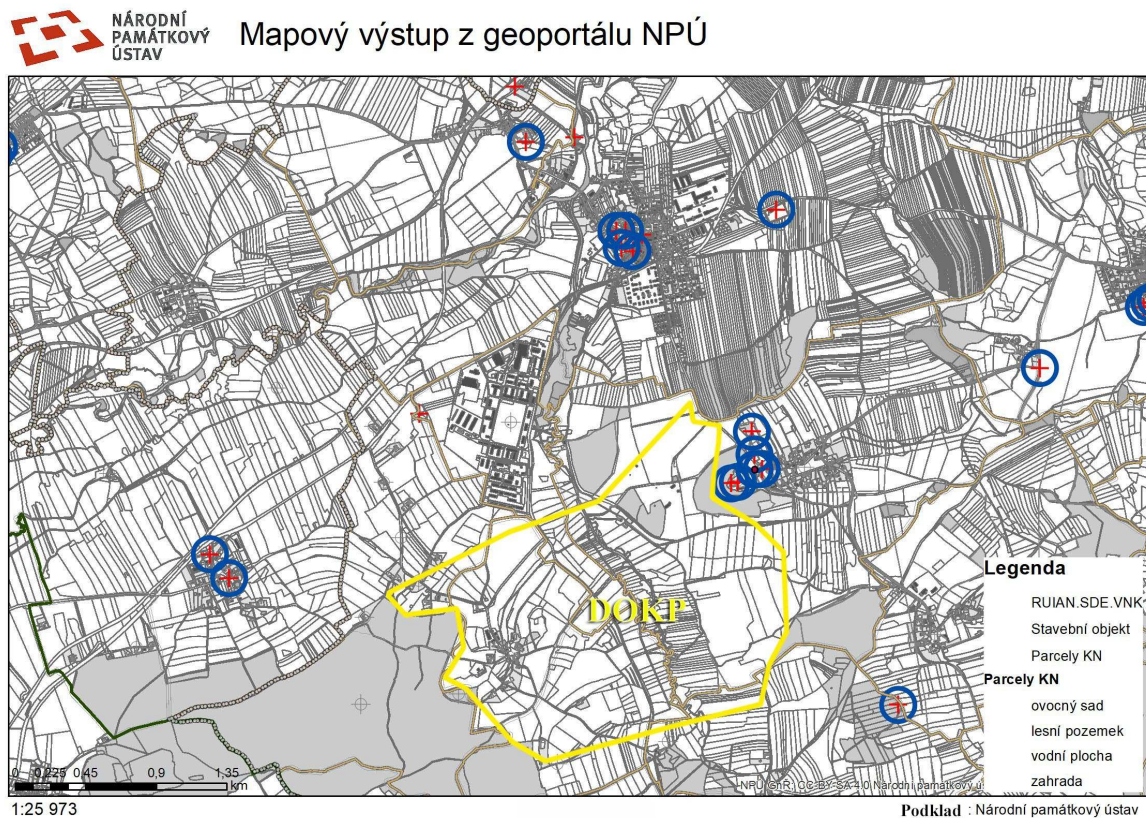
Obr. č.15 –Současný stav

Nemovitě kulturní památky v ploše DoKP

V dotčeném krajinné prostoru se nenachází žádné nemovitě kulturní památky.

Obr. č.16 – Výstup z geoportálu NPÚ

4.1 ESTETICKÉ HODNOTY, PROSTOROVÉ VZTAHY, HARMONIE V ÚZEMÍ

Estetická hodnota území představuje synergický a patrně rozhodující aspekt při vnímání rázu krajiny a hodnocení jejích kvalit. Je projevem přírodních a kulturních hodnot, harmonického měřítka a fyzicky definovatelných vztahů mezi jednotlivými složkami (prvky) krajiny, které mohou vytvářet zvláštnost či jedinečnost krajinné scény a také harmonií vztahů a měřítka jednotlivých prvků. Estetická hodnota krajiny se projevuje ve vztahu pozorovatele k vnímané krajinné scéně, spočívá v úrovni estetické kvality jednotlivých hodnocených prvků a celku a odpovídá ustáleným estetickým principům a hodnotám (estetické normě), která však není globálně unifikovaná a konstantní v čase a podléhá neustálému vývoji. Určité rysy krajiny, které působí esteticky, příznivě spoluvytvářejí harmonické vztahy v území dlouhodobě. K takovým rysům náleží např. hojná přítomnost přírodních či přírodě blízkých prvků, existence výsledků lidské činnosti, které se historicky osvědčily a napomohly životu lidí v daném místě (např. železniční trať, přemostění toku, vodní nádrž) a jejich identifikaci s místem.

Vizuální charakteristika území

Stejně jako se v krajině vizuálně projevují jednotlivé prvky, projevuje se navenek i celková struktura krajinných složek – přírodních a civilizačních. Ať definujeme krajinu jakkoliv, vnějším projevem její vnitřní struktury je krajinný obraz. I když má krajinný obraz význam především vizuální, je ve skutečnosti vnímán senzuačně, resp. multisenzuačně (vícesmyslově). Estetická hodnota krajiny pak vzniká z pozitivně přijímaných vlastností vnímané krajiny (prostorové vztahy, krajinná scéna) a z pozitivních postojů vnímajícího subjektu (emocionálně i racionálně podmíněných). Je vnímatelným specifickým projevem přírodních, kulturních a estetických hodnot, harmonického měřítka a harmonických vztahů v krajině. Pro úvahy o krajinném rázu je vnější výraz krajiny – vzhled krajiny neboli krajinný obraz – základní kategorií a to proto, že krajinný ráz je ve smyslu zákona z velké části kategorií vizuální. Znak krajinného rázu má stránku obsahovou a stránku vizuální. Přítomnost přírodních, kulturních a historických hodnot je důležitá z hlediska významu, cennosti a vzácnosti, avšak pro charakter krajiny se stává důležitou zejména tehdy, pokud se projevuje vizuálně.

Krajinná scéna

Obraz krajiny je pojmem obecným, vyjadřujícím senzuační projev vnitřní struktury krajiny. Různé části – místa a prostory v krajině – se navenek projevují rozdílně, rozdílná je jejich krajinná scéna. Oproti obecnému pojmu „obraz krajiny“ se pojmu „krajinná scéna“ používá při vyjádření obrazu určité krajiny – místa nebo prostoru v určitém čase. Dílčí části krajinné scény, u kterých je záběr vnímání nějakým způsobem usměrněn, ohraničen nebo rámován, jsou označovány jako **krajinné scenérie**. Scenérie mohou být důležité pro vyjádření a popsání výjimečných estetických hodnot krajiny.

Analýza objektivních vlastností vzhledu krajiny

Při identifikaci estetických hodnot vycházíme z toho, že tyto hodnoty – působivost krajiny a její schopnost vzbuzovat pozitivní estetické dojmy, resp. prožitky vychází mimo subjektivních hledisek také z objektivních okolností pozorování a vnímání. Těmito objektivními okolnostmi rozumíme za prvé fyzický vztah subjektu a objektu – vnímání v pohybu, vnímání z určitého místa, význam denní doby, význam roční doby – a za druhé

objektivní vlastnosti krajiny (objektu). Těmito objektivními, identifikovatelnými a popsatelnými vlastnostmi jsou konfigurace a charakter prvků krajinné scény, prostorová skladba a rozlišitelnost a jedinečnost krajinné scény.

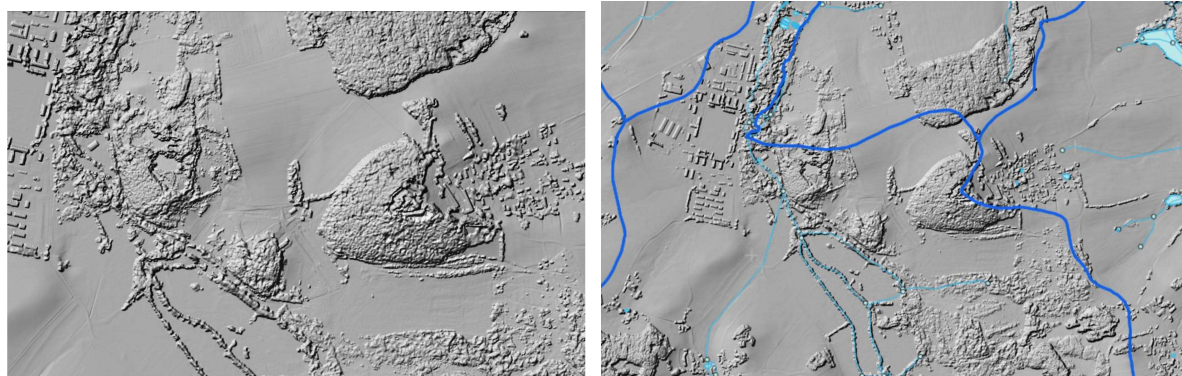
Prvky a struktura krajinné scény

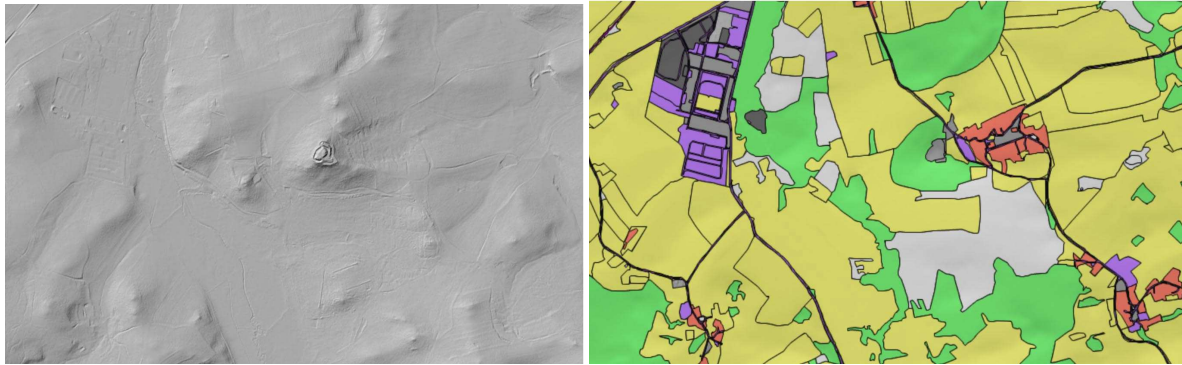
Krajinná scéna je tvořena množstvím hmotných a vizuálně se projevujících prvků. Tyto prvky mohou mít přírodní či antropogenní povahu. Přítomností prvků a jejich struktur vznikají určité vizuální jevy, které mohou představovat podstatné znaky krajinného rázu. Analýza krajinné scény pracuje se zobecněním prvků a struktur do několika skupin, tak jak je to obdobné v architektonické, urbanistické a krajinářské kompozici. Vzhled krajiny je vytvářen především georeliéfem, který vytváří základní prostorový rámec krajiny, měřítko a formy prostoru, charakter prostorového ohraničení, dimenze a měřítko krajiny. Vzhled krajiny je spoluvytvářen vodními toky a plochami – strukturou vodních prvků a jejich charakterem (velké nebo malé vodní plochy, přirozeně meandrující nebo upravené vodní toky atd.) a vegetačním krytem. V podobě vodních ploch a toků a vegetačního krytu se mohou zásadně projevit změny, vyvolané kultivací kulturní krajiny nebo výraznými technicko-civilizačními změnami. Krajinnou scénu charakterizuje vizuálně se uplatňující a emocionálně působící přítomnost přírodních a kulturně-historických prvků a jejich struktur, jakými jsou body a bodové struktury, linie a liniové struktury, plochy a plošné struktury, texturní a barevné struktury a prostory a prostorové struktury.

Vzhled krajiny v potenciálně dotčeném krajinném prostoru

Poloha lokality posuzovaného záměru částečně těží z polohy jihozápadně skloněného svahu k údolí Jelenky – krajinné ose a přilehlými vrchy. Hraničním vrchem na jihozápadě je Hůrka (468 m n.m.), který je zalesněný. Nejvyšším vrchem je Klenová (542 m.n.m.), který je také zalesněný a na jehož vrcholu se nachází hrad Klenová. Jak je patrné z níže přiložených digitálních modelů, plocha ZÚ pouze v malé části hraničí s kulturně obhospodařovanými poli (severovýchodně). Z drtivé části je v blízkém okolí obklopena lesními porosty, jak kulturního, tak i sukcesního či náletového původu. Vzhled krajiny do značné míry určuje i údolí říčky Jelenky včetně doprovodných porostů. Ty vytváří v krajině liniové prvky a typické přírodní osy vodních toků. Na tyto prvky vesměs navazují plochy trvalých travních porostů a pastvin.

Vzhled a využití krajiny je zásadním způsobem ovlivněn bývalým působením vojenské posádky. Celá plocha bývalého cvičiště vykazuje prvky přetváření krajiny formou drobných terénních a stavebních úprav včetně vybudování budov, komunikací, střelnic apod. V současné době je plocha tankodromu částečně využívána jako offroadová trať

Na mapách digitálního modelu terénu 5. generace (DMR 5G), na schématu vodstva a na mapě digitálního modelu povrchu 1 generace (DMP 1G) jsou patrné zásadní rysy prostorového uspořádání georeliéfu, tvořící specifické rysy vymezení prostoru, morfologie a prostorových návazností. DMP 1G ukazuje lesnatost krajiny a mozaiku otevřených ploch ZPF. Na mapě využití území je dobře patrná struktura otevřených poloh kulturního bezlesí a ploch zemědělsky i lesnický obhospodařovaných. (<https://ags.cuzk.cz/geoprohlizec/>). Na posledních 3D ortofotomapách jsou patrné dominanty kraniny blízkého okolí plochy ZÚ. (<https://mapy.cz/>).

5. KLASIFIKACE ZNAKŮ A HODNOT KRAJINNÉHO RÁZU V DOKP A VYHODNOCENÍ VLIVŮ

Vliv stavební činnosti se obvykle projevuje zásahem do měřítka krajiny, dotčeného krajinného prostoru, estetických hodnot krajiny a zejména do krajinné scény. Vnímání prostoru staveb je dáno místem, odkud ji lze pozorovat.

Navrhovaná výstavba se nachází na generelně k jihozápadu ukloněném svahu. Samotný prostor stavby je projektován v drtivé části na svahu a bude se pohledově uplatňovat převážně jen v blízkých pohledech a z několika místní v protilehlém svahu údolí říčky Jelenky.

V krajině se částečně uplatní samotná výstavba FVE. Nejvyšším bodem bude hřbet panelu ve východní části plochy ZÚ v nadmořské výšce 462 m.n.m.

Cílem investora vytvoření plochy FVE, která budou mít v dotčeném krajinném prostoru antropogenní charakter. V blízkém okolí se bude vizuálně projevovat svojí hmotou, tvarem, barvou (hnědá, šedá, černá ...) a částečně i odrazy (lesklé plochy panelů).

V následujících tabulkách jsou shrnuty identifikované znaky charakteristik krajinného rázu v území s určením jejich projevu, významu a cennosti. Je zde rovněž hodnocena míra vlivu realizace záměru na tyto znaky, a to v rozmezí pozitivní, žádný, slabý, středně silný, silný, stírající (zásah či vliv).

A. Přírodní charakteristika a hodnoty zájmového území

Tabulka č.1: Indikátory přítomnosti hodnot přírodní charakteristiky v **DoKP**

Indikátory přítomnosti hodnot přírodní charakteristiky		přítomnost indikátoru v řešeném území	
		ANO	NE
1.	Přítomnost národního parku (NP) vč. ochranného pásma		X
2.	Přítomnost chráněné krajinné oblasti (CHKO)		X
3.	Přítomnost národní přírodní rezervace (NPR) vč. ochranného pásma		X
4.	Přítomnost národní přírodní památky (NPP) vč. ochranného pásma		X
5.	Přítomnost přírodní rezervace (PR) vč. ochranného pásma		X
6.	Přítomnost přírodní památky (PP) vč. ochranného pásma		X
7.	Přítomnost evropsky významné lokality (EVL) sítě Natura 2000		X
8.	Přítomnost ptačí oblasti (PO) sítě Natura 2000		
9.	Přítomnost přírodního parku (dle §12 zák. 114/1992 Sb.)		X
10.	Přítomnost skladebných prvků vyšších ÚSES (regionálních, nadregionálních)		X
11.	Přítomnost významných krajinných prvků (VKP)		X

Tabulka č.2: Identifikované hlavní znaky přírodní charakteristiky v DoKP

Identifikované znaky a hodnoty přírodní charakteristiky		klasifikace znaků		
		dle projevu	dle významu	dle cennosti
		+ pozitivní 0 neutrální N negativní	xxx -zásadní xx - spoluurčující x -doplňující	xxx -jedinečný xx - význačný x - běžný
1.	Členitý reliéf Šumavského podhůří - Neznašovské vrchoviny s četnými dílčími horizonty vytvářející podhorský charakter	+	XX	XX
2.	Enkláva ohraničeného údolí Jelenky s nivou vytvářející osu DoKP	+	XX	XX
3.	Koryto říčky Jelenky s přirozenými postranními břehy obklopené hustou doprovodnou vegetací v celé délce toku	+	XX	X
4.	Lesní porosty na svazích vrcholů Klenová a Hůrka	+	XX	X
5.	Probíhající sukcese v řešeném území areálu tankodromu	+	X	X
6.	Přítomnost nezalesněných enkláv luk v okolí Jelenky s chráněnými lokalitami jasanovo-olšových luhů a dalšími cennými biotopy	+	X	XX

Kulturně-historická charakteristika a hodnoty v DoKP

Tabulka č.3: Indikátory přítomnosti hodnot kulturní a historické charakteristiky v DoKP

Indikátory přítomnosti hodnot kulturní a historické charakteristiky		přítomnost indikátoru v řešeném území	
		ANO	NE
1.	Přítomnost národní kult. památky (NKP)		X
2.	Přítomnost archeologické památkové rezervace		X
3.	Přítomnost městské památkové rezervace (MPR)		X
4.	Přítomnost vesnické památkové rezervace (VPR)		X
5.	Přítomnost městské památkové zóny (MPZ)		X
6.	Přítomnost vesnické památkové zóny (VPZ)		X
7.	Přítomnost krajinné památkové zóny (KPZ)		X
8.	Přítomnost nemovité kulturní památky		X
9.	Přítomnost ochranného pásma		X

Tabulka č.4: Identifikované hlavní znaky kulturní a historické charakteristiky v DoKP

Identifikované hlavní znaky a hodnoty kulturní a historické charakteristiky		klasifikace znaků		
		dle projevu	dle významu	dle cennosti
		+ pozitivní 0 neutrální N negativní	Xxx - zásadní xx -spoluurčující x- doplňující	xxx - jedinečný xx -význačný x - běžný
1.	Území s částečně dochovanou specifickou sídelní a urbanistickou strukturou novověké	+	XX	X

Identifikované hlavní znaky a hodnoty kulturní a historické charakteristiky		klasifikace znaků		
		dle projevu	dle významu	dle cennosti
		+ pozitivní 0 neutrální N negativní	Xxx - zásadní xx -spoluurčující x- doplňující	xxx - jedinečný xx -význačný x - běžný
	kolonizace			
2.	Jen částečně dochovaná původní krajinná struktura (řada luk a pasek zalesněna, odlesněné enklávy zmenšeny, doplněny množstvím nelesní zeleně)	+	XX	X
3.	Několik dochovaných či částečně obnovených objektů původní šumavské zástavby v Odřeovicích	+	XX	XX
4.	Částečně dochovaná cestní síť	+	X	X
5.	Omezené výhledy z otevřených ploch na vrch Klenová s rozpoznatelnou siluetou horní části věže hradu Klenová	+	XX	XX
6.	Dominanta hradu Klenová (mimo DOKP)	+	XX	XX
7.	Tankodrom a další vojenské objekty z druhé poloviny 20. století	N	XX	X

Tabulka č.5: Přítomnost estetických hodnot a harmonického měřítka v rámci DoKP

Indikátory důležitých znaků nebo hodnot vizuální charakteristiky krajinného rázu			přítomnost indikátoru v řešeném území	
			ANO	NE
Charakter vymezení prostoru	1.	Zřetelné vymezení prostorů terénním horizontem	X	
	2.	Výraznost a rozpoznatelnost horizontu vymežujícího prostor	X	
	3.	Zřetelné vymezení prostorů cennou zástavbou		X
	4.	Vymezení prostorů liniovými útvary	X	
	5.	Zřetelné vymezení prostorů okraji porostů	X	
	6.	Vymezení prostorů více horizonty	X	
	7.	Charakteristické průhledy a přítomnost míst panoramatického vnímání krajiny	X	
Rysy prostorové struktury	8.	Maloplošná struktura – mozaika drobných ploch a prostorů s převažujícím přírodním charakterem		X
	9.	Maloplošná struktura – mozaika s výraznými prvky rozptýlené zeleně v krajině se zemědělským využitím	X	
	10.	Velkoplošná struktura otevřených ploch a větších porostních celků s harmonickým výrazem		X
	11.	Prostorově velké vodní nádrže		X

	12.	Velkoplošné měřítko průmyslové aglomerace		X
Konfigurace liniových prvků	13.	Zřetelné linie morfologie terénu (horizonty, hrany, hřbetnice atd.)	X	
	14.	Zřetelné linie vegetačních prvků (okraje lesních porostů, aleje, doprovodná zeleň atd.)	X	
	15.	Zřetelné linie antropogenních prvků	X	
	16.	Pohledové osy ukončené pohledovými cíli (terénní či kulturní dominanty)	X	
Konfigurace bodových prvků	17.	Přítomnost zřetelných terénních dominant	X	
	18.	Přítomnost zřetelných kulturních dominant		X
	19.	Neobvyklý tvar nebo druh dominanty		X
	20.	Přítomnost vedlejších prostorových akcentů	X	
Indikátory přítomnosti hodnot vizuální charakteristiky shrnující kritéria individuality, harmonického měřítka a harmonických vztahů v krajině			přítomnost indikátoru v řešeném území	
			ANO	NE
Rozlišitelnost	1.	Výraznost, neopakovatelnost, zapamatovatelnost scenerie		X
	2.	Neopakovatelnost krajinných forem		X
	3.	Výraznost a nezaměnitelnost významu prvků krajiny ve vizuální scéně		X
	4.	Charakteristická poloha sídel v krajině	X	
	5.	Výraznost či nezaměnitelnost způsobů hospodářského využití krajiny		X
	6.	Kontrast, symetrie, vyvážená asymetrie, gradace, dynamické či statické působení jako výrazný rys krajinné scény	X	
Harmonie měřítka krajiny	7.	Vzhledová a funkční harmonie prostorového vztahu sídel a jejich krajinného rámce	X	
	8.	Zřetelná harmonie měřítka zástavby bez výrazně měřítkově vybočujících staveb	X	
	9.	Zřetelný soulad měřítka prostoru a měřítka jednotlivých prvků	X	
	10.	Dochované tradiční měřítkové vztahy - hospodářské činnosti a krajiny		X
Harmonie vztahů v krajině	11.	Soulad forem osídlení a přírodního prostředí	X	
	12.	Harmonický vztah zástavby a přírodního rámce	X	
	13.	Soulad hospodářské činnosti a přírodního prostředí		X
	14.	Uplatnění kulturních dominant v krajinné scéně		X
	15.	Uplatnění míst s kulturním významem	X	
	16.	Působivá skladba prvků krajinné scény		X
	17.	Výrazně přírodní nebo přírodě blízký charakter scenerie		X

Tabulka č.6: Identifikované hlavní estetické znaky a hodnoty v DoKP

Identifikované hlavní estetické znaky a hodnoty		klasifikace znaků		
		dle projevu	dle významu	dle cennosti
		+ pozitivní 0 neutrální N negativní	xxx - zásadní xx -spoluurčující x - doplňující	xxx -jedinečný xx -význačný x - běžný
1.	Členitý reliéf Šumavského podhůří - Neznašovské vrchoviny s četnými dílčími horizonty vytvářející podhorský charakter	+	XX	XX
2.	Esteticky příznivě působící horizonty lesních prvků	+	XX	X
3.	Koryto říčky Jelenky s přirozenými postranními břehy obklopené hustou doprovodnou vegetací v celé délce toku	+	XX	X
4.	Harmonická krajinná struktura s prvky rozptýlené zeleně v krajině se zemědělským využitím	+	XX	XX
5.	Stopy historické struktury osídlení překryté soudobím převládající hospodářským využitím	+	XX	X
6.	Výhledy z vizuálně otevřených poloh na zalesněný vrch Klenová a Hůrky	+	XX	X
7.	Omezené výhledy z otevřených ploch na vrch Klenová s rozpoznatelnou siluetou horní části věže hradu Klenová	+	XX	XX
8.	Pohledově téměř uzavřený areál bývalého tankodromu se zanedbanými objekty s množstvím náletové zeleně	0	X	X

V rámci identifikace znaků a hodnot krajinného rázu nebyly v dotčeném krajinném prostoru identifikovány žádné zásadní znaky či hodnoty jedinečného projevu.

Generelně byla v rámci hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz pro řadu znaků a hodnot identifikována zvýšená míra vlivu (silný, středně silný). Jedná se o vlivy související se změnou využití území. S ohledem na časově omezený horizont využívání FVE je jedná o záměr dočasný.

Tabulka č.7: Vyhodnocení míry vlivu záměru na krajinný ráz

Identifikované znaky a hodnoty přírodní charakteristiky		klasifikace znaků			Vliv na KR O žádný X slabý XX stř. silný XXX silný XXXX stírající
		dle projevu	dle významu	dle cennosti	
		+ pozitivní 0 neutrální N negativní	xxx -zásadní xx -spoluurčující x -doplňující	xxx -jedinečný xx -význačný x -běžný	
1.	Členitý reliéf Šumavského podhůří - Neznašovské vrchoviny s četnými dílčími horizonty vytvářející podhorský charakter	+	XX	XX	0
2.	Enkláva ohraničeného údolí Jelenky s nivou vytvářející osu DoKP	+	XX	XX	0
3.	Koryto říčky Jelenky s přirozenými postranními břehy obklopené hustou doprovodnou vegetací v celé délce toku	+	XX	X	X
4.	Lesní porosty na svazích vrcholů Klenová a Hůrka	+	XX	X	X
5.	Probíhající sukcese v řešeném území areálu tankodromu	+	X	X	X
6.	Přítomnost nezalesněných enkláv luk v okolí Jelenky s chráněnými lokalitami jasanovo-olšových luhů a dalšími cennými biotopy	+	X	XX	0

Závěrečné vyhodnocení

Tabulka vlivu na zákonná kritéria ochrany KR (viz §12 zákona)	Vliv NZ
Vliv na rysy a hodnoty přírodní charakteristiky KR	Slabý vliv

Identifikované hlavní znaky a hodnoty kulturní a historické charakteristiky		klasifikace znaků			Vliv na KR O žádný X slabý XX stř. silný XXX silný XXXX stírající
		dle projevu	dle významu	dle cennosti	
		+ pozitivní 0 neutrální N negativní	Xxx - zásadní xx -spoluurčující x- doplňující	xxx - jedinečný xx -význačný x -běžný	
1.	Území s částečně dochovanou specifickou sídelní a urbanistickou strukturou novověké kolonizace	+	XX	X	XX
2.	Jen částečně dochovaná původní krajinná struktura (řada luk a pasek zalesněna, odlesněné enklávy zmenšeny, doplněny množstvím nelesní zeleně)	+	XX	X	X

Identifikované hlavní znaky a hodnoty kulturní a historické charakteristiky		klasifikace znaků			Vliv na KR O žádný X slabý XX stř. silný XXX silný XXXX stírající
		dle projevu	dle významu	dle cennosti	
		+ pozitivní 0 neutrální N negativní	Xxx - zásadní xx -spoluurčující x - doplňující	xxx - jedinečný xx -význačný x - běžný	
3.	Několik dochovaných či částečně obnovených objektů původní šumavské zástavby v Odřejevicích	+	XX	XX	XX
4.	Částečně dochovaná cestní síť	+	X	X	0
5.	Omezené výhledy z otevřených ploch na vrch Klenová s rozpoznatelnou siluetou horní části věže hradu Klenová	+	XX	XX	XX
6.	Dominanta hradu Klenová (mimo DOKP)	+	XX	XX	0
7.	Tankodrom a další vojenské objekty z druhé poloviny 20. století	N	XX	X	XX

Tabulka vlivu na zákonná kritéria ochrany KR (viz §12 zákona)	Vliv NZ
Vliv na rysy kulturní a historické charakteristiky	slabý až středně silný

Tabulka vlivu na zákonná kritéria ochrany KR (viz §12 zákona)	Vliv NZ
Vliv na kulturní dominanty	nemá vliv

Tabulka č.6: Identifikované hlavní estetické znaky a hodnoty v DoKP

Identifikované hlavní estetické znaky a hodnoty		klasifikace znaků			Vliv na KR O žádný X slabý XX stř. silný XXX silný XXXX stírající
		dle projevu	dle významu	dle cennosti	
		+ pozitivní 0 neutrální N negativní	xxx - zásadní xx -spoluurčující x - doplňující	xxx - jedinečný xx -význačný x - běžný	
1.	Členitý reliéf Šumavského podhůří - Neznašovské vrchoviny s četnými dlíčími horizonty vytvářející podhorský charakter	+	XX	XX	0
2.	Esteticky příznivě působící horizonty lesních prvků	+	XX	X	X
3.	Koryto říčky Jelenky s		XX	X	

Identifikované hlavní estetické znaky a hodnoty		klasifikace znaků			Vliv na KR O žádný X slabý XX stř. silný XXX silný XXXX stírající
		dle projevu	dle významu	dle cennosti	
		+ pozitivní 0 neutrální N negativní	xxx - zásadní xx - spoluurčující x - doplňující	xxx - jedinečný xx - význačný x - běžný	
	přirozenými postranními břehy obklopené hustou doprovodnou vegetací v celé délce toku	+			0
4.	Harmonická krajinná struktura s prvky rozptýlené zeleně v krajině se zemědělským využitím	+	XX	XX	X
5.	Stopy historické struktury osídlení překryté soudobím převládající hospodářským využitím	+	XX	X	0
6.	Výhledy z vizuálně otevřených poloh na zalesněný vrch Klenové a Hůrky	+	XX	X	X
7.	Omezené výhledy z otevřených ploch na vrch Klenová s rozpoznatelnou siluetou horní části věže hradu Klenová	+	XX	XX	XX
8.	Pohledově téměř uzavřený areál bývalého tankodromu se zanedbanými objekty s množstvím náletové zeleně	0	X	X	XX

Tabulka vlivu na zákonná kritéria ochrany KR (viz §12 zákona)	Vliv NZ
Vliv na estetické znaky a hodnoty	Slabý až středně silný

6. ZÁVĚR

Podle definice §12 zákona č. 114/1992 Sb.:

Vliv připravovaného záměru na:	Představuje zásah vůči dílčím kritériím hodnocení
Přírodní charakteristiky a hodnoty	Slabý
Kulturní a historické charakteristiky	Slabý až středně silný
Estetické hodnoty, prostorové vztahy a harmonické měřítko	Slabý až středně silný

Zásahy do krajinného rázu, zejména povolování a umístování staveb mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování:	Představuje zásah
VKP	Žádný
ZCHÚ	Žádný
Kulturních dominant krajiny	Žádný
Harmonického měřítka a vztahů v krajině	Slabý až žádný

V rámci hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz nebyly identifikovány žádné jedinečné znaky a charakteristiky vymezeného DoKP a i v případě ostatních znaků byla jejich cennost hodnocena v naprosté většině jako běžná.

Realizace záměru s sebou nepřinese trvalou zásadní změnu krajinné matrice, nebudou narušeny přirozené osy a dominanty krajiny.

Realizací záměru nedojde k negativnímu ovlivnění působení krajinných vedut a ohraničujících horizontů v krajině.

Z vyhodnocení významnosti zásahů do jednotlivých znaků (hodnot) krajinného rázu v dotčeném krajinném prostoru vyplývá, že **záměr nesníží nepřipustně současnou kvalitu území v dotčeném krajinném prostoru.**

Na základě výše uvedeného a s ohledem na absenci jedinečných a marginálního zastoupení význačných znaků krajinného rázu ve vymezeném dotčeném krajinném prostoru, je uvažovaný záměr možné z hlediska dopadů na krajinný ráz a jeho ochranu podle §12, zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, považovat za **únosný**.

7. SEZNAM POUŽITÉ LITERYURY

Culek, M., Grulich, V., Povolný, D. (1996): Biogeografické regiony České republiky, Masarykova univerzita, Brno.

Demek, J. a kol. (1987): Zeměpisný lexikon ČSR. Hory a nížiny. Praha, Academia.

Lipský, Z. (1999): Krajinná ekologie; pro studenty geografických oborů, Karolinum, Praha. .

Löw J., Míchal, I. (2003): Krajinný ráz, Lesnická práce, s.r.o., Kostelec nad Černými lesy.

Löw J., Novák J., "Typologické členění krajiny České republiky.

Výzkumný úkol MŽP ČR VaV/640/1/03, 2003–2005.,” Urban. a územní Rozv., vol. XI, no. 6, 2008

Vorel, I., Bukáček, R., Matějka, P., Culek, M., Sklenička P. (2004): Metodický postup posouzení vlivu navrhované stavby, činnosti nebo změny využití území na krajinný ráz, ČVUT, Praha.

Ostatní zdroje: <http://www.mapy.cz>
<http://geoportal.cenia.cz>
<http://www.nature.cz/natura2000-design3/hp.php>
<https://www.pamatkovykatalog.cz/>
<https://geoportal.cuzk.cz/>

<http://oldmaps.geolab.cz/>